

پیشکش ویژه تماسهای داخلی

تماس به سراسر شبکه های داخلی هر 30 ثانیه 0.99 پول

تماس به افغان بیسیم هر 30 ثانیه 0.75 پول

با افغان بیسیم میلیونر شوید! با 1,000,000 پول

با مصرف نمون کریت بیشتر چاشن برنده شدن شما بیشتر میگردد! (نمونه هر 100 تا 1000 پول)

برای اشتراک: #255*5*1 را دابل نمایید.

این پیشکش برای مشترکین سیم کارت های 2.99، تاپ سیم و یک بر سه قابل استفاده میباشد.

برای لغو اشتراک: #255*5*28 را دابل نمایید.

www.afghan-wireless.com

152

ارتباط دهنده افغانستان Connecting Afghanistan

سال دهم ◊ شماره مسلسل ۲۵۶۵ ◊ دوشنبه ۲۵ دلو ۱۳۹۵ ◊ قیمت ۲۰ افغانی

صفحه ۳

سیما سمر:

توپ و تفنگ ما را نجات نمی دهد

ضرورت اصلاح پالیسی های اداری جهت مصون سازی فضای کاری برای زنان

سردار رحیمی: با تغییر نصاب توان مندی سوادآموزان را بالا می بریم

پیشکش های جدید وزارت زراعت برای مبارزه با کشت کوکنار

صفحه ۴

خروج شوروی و سیاست معامله با گروه ها

تقویت مقاومت ضد شوروی و حمایت وسیع جهانی از این مقاومت، جنگ را به بن بست رساند. از همان سال ۱۹۸۵ فرماندهان شوروی به بن بست جنگ افغانستان اعتراف کردند. حفظ این بن بست برای اتحاد شوروی خیلی پرهزینه بود. میزان تلفات شوروی خیلی بلند بود و حاکمیت حزب دموکراتیک خلق نتوانسته بود صاحب پایگاه اجتماعی شود. با روی کار آمدن گریباچف، اراده ی سیاسی برای خروج نیروهای ارتش سرخ از افغانستان در مسکو به میان آمد. مسکو تصمیم گرفت که نیروهای خود را از افغانستان بیرون کند ولی به حمایت استراتژیک از نیروهای نظامی حکومت دکتر نجیب ادامه دهد.

صفحه ۵

در بازگرداندن یک زمین غصب شده به صاحبش:

زور حکومت به احمدشاه رمضان نمی رسد

صفحه ۷

آسمان دور، زمین سخت، کجا باید رفت

همچنین کشورهای عضو سازمان ملل متحد باید روند اخراج آن عده از پناهندگان افغان را که درخواست پناهندگی شان پاسخ منفی گرفته است، تا مشخص شدن این موضوع که حکومت افغانستان با مشکل عودت اجباری و گروهی مهاجرین از پاکستان چگونه کنار می آید، متوقف سازند. بازگشت افغان ها در وضعیتی که کشورشان با منازعات و تنگ دستی دست و پنجه نرم می کند، خطر وخیم تر شدن شرایط و بی ثباتی ای را بدنبال دارد که اتحادیه اروپا خواهان متوقف ساختن آن است.

سیستم تحقیقات علمی در نهادهای تحصیلی معیاری می شود

صفحه ۲

آغاز عملیات گسترده علیه داعش در ننگرهار

صفحه ۲

شرکت خدمات اینترنتی افغان سایبر - Afghan Cyber ISP/ICT Company

Internet Services all over Afghanistan

- NGOs & Army Camps
- Government Sector
- Private Organizations & Homes
- VSAT
- ICT Solutions
- Wireless

+93 799 19 92 03
+93 789 28 40 40

West of Hanzalah Masjid, Haji Yaqub Square, Shar-e-naw, Kabul-Afghanistan

Afghan Cyber Services With Reliability

در روابط خارجی

اهداف جناحی را دنبال نکنید

رییس‌جمهور غنی روزشنبه به امارات متحده عربی سفر کرد. از قراین بر می‌آید که رییس‌جمهور غنی در این سفر، آخرین یافته‌های تحقیقات نهاد‌های دولتی افغانستان در مورد حادثه‌ی تروریستی قندهار را با مقام‌های ابوظبی در میان خواهد گذاشت. دولت افغانستان از همان روز اول حادثه‌ی تروریستی قندهار که در آن دیپلمات‌های اماراتی جان باختند، تلاش کرد تا ابوظبی ناظر تحقیقات نهاد دولتی باشد. کابل به شدت تلاش کرد تا امارات احساس نکند که افغانستان چیزی را از آن کشور پنهان می‌کند. برای افغانستان خیلی مهم بود تا اعتماد امارات متحده عربی را از دست ندهد.

سفر رییس‌جمهور به امارات متحده عربی نشان می‌دهد که اعتماد ابوظبی بر کابل پابرجاست و آنان از نحوه تحقیقات دولت افغانستان در مورد رویداد قندهار راضی‌اند. اگر امارات از تحقیقات و نحوه‌ی در میان گذاشتن اطلاعات با ابوظبی راضی نمی‌بود، حاضر نمی‌شد که از رییس‌جمهور غنی استقبال کند. حفظ روابط افغانستان با امارات متحده عربی برای کابل خیلی مهم است. امارات یکی از کشورهای پولدار عربی خاورمیانه است. بخشی از تجارت و مراودات مالی افغانستان هم با امارات متحده عربی پیوند دارد. اگر روابط دو کشور دچار تنش یا بی‌اعتمادی باشد، اثرات بد آن را کل مردم افغانستان حس می‌کنند. بنابر این تلاش‌های کابل برای جلب اعتماد امارات متحده عربی بسیار مهم و ارزنده است.

امارات متحده عربی در اصول و رسمیات از ماموریت ناتو در افغانستان حمایت کرد. سیاست رسمی امارات هم حمایت از ماموریت مستشاری کنونی ناتو در افغانستان است. اما در کنار سیاست رسمی، حلقات و محافلی در آن کشور، طالبان و دیگر گروه‌های تروریستی را تمویل می‌کنند. اسناد ویکی‌لیکس نشان می‌دهد که مقام‌های کشورهای عضو ناتو از جمله امارات در ملاقات‌های شان با مقام‌های افغانستان، از تمویل طالبان و دیگر گروه‌های تروریستی توسط برخی از حلقات اماراتی ابراز نگرانی می‌کردند. حتما در سفر رییس‌جمهور غنی به امارات این موضوع نیز مطرح خواهد شد.

دولت امارات باید درک کرده باشد که دست باز دادن به گروه‌ها و حلقات غیردولتی برای تمویل گروه‌هایی مثل طالبان و اجازه دادن به رهبران این گروه‌ها برای اقامت در قلمرو امارات، عواقب خیلی بد دارد. تروریسم، مرز نمی‌شناسد. این پدیده از هر کسی قربانی می‌گیرد. امارات یکی از کشورهایی است که از بلای تروریسم تا حدودی دور بود، اما رویداد قندهار سبب شد که مردم امارات هم درد تروریسم را حس کنند. غم‌شریکی رییس‌جمهور غنی با خانواده‌های دیپلمات‌های اماراتی، یک اقدام به‌جا است و سبب تقویت وجهه‌ی دولت افغانستان می‌شود.

اما رییس‌جمهور و دیگر سران حکومت باید متوجه باشند که در ایجاد روابط با کشورهای مختلف از کلبیتی به نام افغانستان نمایندگی کنند. دنبال کردن اهداف جناحی در سفرهای خارجی چیزی است که مردم افغانستان آن را نمی‌پذیرند. هیاتی که رییس‌جمهور را در سفر به امارات همراهی می‌کند، همه از یک جناح هستند. این امر علاوه بر این که بی‌اعتمادی سیاسی را در کابل دامن می‌زد، عزت و وجهه‌ی افغانستان را هم خراب می‌کند. افغانستان کشوری چندفرهنگی است. واقعیت دیگر هم این است که حکومت افغانستان را جناح‌های مختلف تشکیل داده‌اند. در سفرهای رییس‌جمهور باید این واقعیت در نظر گرفته شود و در ترکیب هیات‌های دولتی بازتاب یابد. اگر تمام همراهان رییس‌جمهور از یک جناح باشد، این شایبه تقویت می‌شود که ارگ حاکم در روابط خارجی هم اهداف جناحی را دنبال می‌کند و نمی‌خواهد که از کلبیتی به نام افغانستان نمایندگی کند.

سیستم تحقیقات علمی

در نهاد‌های تحصیلی معیاری می‌شود

نه تنها برای استفاده اینترنت بلکه برای بلند بردن ظرفیت‌های علمی استادان و تحقیقات معاصر علمی در رشته‌های مختلف کار گرفته شود و راهکارهای عملی برای آن جستجو گردد.

وزیر تحصیلات عالی افزود که در حال حاضر شش دانشگاه کشور به این شبکه وصل شده و سالانه چهار واحد تحصیلی دیگر به آن اضافه می‌شود. او از تمام استادان و دانشجویان خواسته تا با استفاده موثر از شبکه «آفگرن» عضو فعال این شبکه در سطح جهانی باشند. تحقیقات علمی یکی از بخش‌های اصلی نهاد‌های تحصیلی را تشکیل می‌دهد و وزارت تحصیلات عالی امیدوار است تا با کارگیری از شبکه «آفگرن»، دانشگاه‌های افغانستان پس از این تحقیقات علمی بهتر و خوب‌تری داشته باشند.

این شبکه در سال ۲۰۰۴ به کمک ناتو در تحصیلات عالی افغانستان ایجاد شده اما تا کنون از آن استفاده‌ی موثر نشده است.

فریده مومند وزیر تحصیلات عالی، در سیمیناری که به منظور تطبیق شبکه تحقیقاتی و تحصیلی افغانستان برگزار شده بود گفته است که معیاری شدن تحقیقات علمی در نهاد‌های تحصیلی و دسترسی به تولیدات علمی معاصر از نیازهای اصلی افغانستان به شمار می‌رود و رسیدن به این هدف مستلزم استفاده و کارگیری از شبکه «آفگرن» است. خانم مومند می‌افزاید: «تلاش ما بر این است تا از این شبکه جهانی

۸ صبح، کابل: وزارت تحصیلات عالی اعلام کرده که با کارگیری بهتر از شبکه تحقیقاتی و تحصیلی افغانستان، «آفگرن»، سیستم تحقیقات علمی در نهادی تحصیلی کشور با معیارهای جهانی هم‌سان خواهد شد. آفگرن یک شبکه تحقیقات علمی در تحصیلات عالی جهانی است که داشته‌های علمی دانشگاه‌ها و سازمان‌های علمی داخل یک کشور و جهان را با هم وصل می‌کند.

جلوگیری از انفجار یک موتر

مملو از مواد انفجاری در کندز

نیروهای امنیتی در ولایات مختلف کشور، پانزده تن از «تروریستان» به قتل رسیده‌اند. به گفته این وزارت، این عملیات که به منظور سرکوب «تروریستان» در ولایت‌های نامن راه‌اندازی شده بود، هفت «تروریست» دیگر زخمی شده‌اند.

وزارت دفاع می‌افزاید که در میان «تروریستان» کشته‌شدگان شش تن از اعضای گروه داعش و پنج تن از اعضای شبکه حقانی نیز شامل‌اند. این وزارت تاکید کرده که شش عضو گروه داعش در ولسوالی‌های اچین و بتی‌کوت ولایت ننگرهار و پنج عضو شبکه حقانی در ولسوالی برمل ولایت پکتیکا به قتل رسیده‌اند. همچنین چهار طالب نیز در عملیاتی در ولسوالی تکاب ولایت کاپیسا به قتل رسیده‌اند.

حوزه سوم شهر کندز از انفجار آن جلوگیری شده است. وزارت امور داخله تاکید کرده که گروه طالبان قصد داشت با استفاده از این موتر بمب‌گذاری شده شکست‌های سنگین اخیر خود را جبران کند.

در همین حال، وزارت دفاع می‌گوید که در نتیجه عملیات‌های مشترک

۸ صبح، کابل: وزارت امور داخله اعلام کرده که نیروهای پولیس ملی از انفجار یک موتر مملو از مواد انفجاری در ولایت کندز جلوگیری کرده‌اند.

به گفته این وزارت، در این موتر که ۲۲۰ کیلوگرام مواد انفجاری توسط طالبان جابه‌جا شده بود، در مربوطات

انتقاد شدید یک قاضی اسبق دادگاه

قانون اساسی آلمان از اخراج

پناهجویان افغان

کشور موافقت کردند که روند اخراج پناهجویان رد شده را تشدید کنند. این اقدام مورد انتقاد گروه‌های حامی پناهجویان قرار گرفته است طوری که سازمان «پروازول» آن را «پایان فرهنگ خوش‌آمد» نامیده است. در همین حال، روز شنبه، در چندین شهر آلمان تظاهرات علیه اخراج پناهجویان به افغانستان برگزار شد.

پاپیر هم‌چنان از «وضعیت نظارت» در آلمان انتقاد کرد و گفت که «نظارت و تفحص کاملاً به معنای تامین امنیت نیست» اما می‌تواند زندگی شهروندان عادی کشور را متاثر کند. به این ترتیب او نگرانی خود را از افزایش دوربین‌های نظارتی در آلمان ابراز کرده است. او گفت: «ما نمی‌توانیم همه فضاها را باز را خطرناک بدانیم.» قاضی سابق دادگاه قانون اساسی آلمان توضیح داد: «با کامره‌های نظارتی می‌توانیم بگوییم که حقوق بخش بزرگی از مردم نسبتاً نقض می‌شود.»

بستگی به این دارد که آیا در آن مناطق امنیت وجود دارد یا خیر. پاپیر در این مورد گفت: «ضروری نیست که یک کشور به طور کامل امن باشد» تا پناهجویان رد شده به آن اخراج شوند.

هنس یورگن پاپیر، قاضی سابق دادگاه قانون اساسی آلمان از تشدید اخراج پناهجویان رد شده از آلمان انتقاد کرد. با این حال برخلاف سازمان‌های مدافع حقوق بشر او به طور کامل مخالف اخراج به افغانستان نیست.

به گزارش دوپچه‌وله، هنس یورگن پاپیر با ابراز نگرانی از تشدید برنامه اخراج گفت: «ما نباید معیارها و استندارد‌های حقوقی و انسانی خود را دور بیندازیم. این معیارها اخراج پناهجویان رد شده را در چارچوب قانونی و عملی قرار می‌دهد.»

پاپیر به روزنامه «اسنر فونک مدین گروپ» گفته است که این درست است که تا حد ممکن اخراج در چارچوبی انجام شود که «به طور قانونی و انسانی قابل قبول باشد». او در مصاحبه خود هم‌چنان گفت: «من اما درباره این باور هشدار می‌دهم که گویا تشدید اخراج می‌تواند مشکلاتی را که با موج پناهجویان و مهاجران ایجاد شده، حل کند.» اما اخراج پناهجویان به افغانستان

اهدای مدال عالی دولتی
قزاقستان به عبدالله عبدالله
و جایزه صلح به حبیبه سرابی

۸ صبح، کابل: نورسلطان نظربایف رییس‌جمهور قزاقستان به عبدالله عبدالله رییس اجراییه کشور مدال عالی دولتی و سازمان ملل متحد به حبیبه سرابی معاون شورای عالی صلح جایزه صلح اهدا کرده‌است.

دفتر ریاست اجرایی می‌گوید که رییس‌جمهور قزاقستان به مناسبت بیست‌وپنجمین سالروز تاسیس جمهوریت در این کشور، مهم‌ترین مدال دولتی این کشور را به عبدالله عبدالله داده است. به گفته دفتر ریاست اجرایی، این مدال از سوی سفیر قزاقستان در کابل، به رییس اجرایی کشور اهدا شده است. جزییات بیشتری در این باره آرایه نشده است.

هم‌زمان با اهدای مدال رییس‌جمهور قزاقستان با رییس اجرایی کشور، سازمان ملل متحد حبیبه سرابی معاون شورای عالی صلح را به عنوان برنده جایزه «ان-پیس» سال ۲۰۱۶ اعلام کرده است. سرور دانش معاون دوم ریاست‌جمهوری، در یک پیام کوتاه تبریکی به خانم سرابی، گفته است که این جایزه به پاس فعالیت‌های معاون شورای عالی در عرصه‌های تامین صلح، ارزش‌های حقوق بشری توان‌مندی زنان و حکومت‌داری خوب اهدا شده است. به گفته معاون دوم ریاست‌جمهوری، این جایزه با حضور ده‌ها نهاد بین‌المللی و فعالان سیاسی و مدنی در نیپال به حبیبه سرابی اهدا شده است.

آغاز عملیات گسترده علیه
داعش در ننگرهار

مسوولان قول اردوی ۲۰۱ سیلاب در شرق کشور می‌گویند که برای سرکوب ۳۰۰ تا ۴۰۰ جنگجوی داعش در ولسوالی‌های کوت و ده بالای ولایت ننگرهار، عملیاتی را آغاز کرده‌اند.

به گزارش صدای امریکا، شیرین آقا فقیری سخنگوی قول اردوی ۲۰۱ سیلاب، در نشست خبری گفته که در حال حاضر بین سه صد تا چهار صد جنگجوی داعش در ولایت ننگرهار فعالیت دارند.

او گفت جنگجویان داعش بیشتر اوقات زمانی که با تهدید نیروهای امنیتی مواجه می‌شوند، به آن سوی خط دیورند پناه می‌برند و پس از تجهیز، دوباره وارد ولسوالی‌های شینوار می‌شوند.

سخنگوی قول اردوی ۲۰۱ سیلاب گفت، برای سرکوب گروه داعش، روز یک‌شنبه عملیات «شاهین ۲۵» در ولسوالی‌های کوت و ده بالای ولایت ننگرهار آغاز شده است.

او افزود: «عملیات شاهین ۲۵ به اساس کمپاین پلان عملیات شفق، براساس حکم رییس‌سازر جمهوری و سرقوماندان اعلی‌الوای مسلح البته مشترکا با همه قوت‌های امنیتی مستقر در ولایت ننگرهار، با حمایت قوی و رهبری قول اردوی ۲۰۱ سیلاب و هم‌چنان حمایت هوایی قوت‌های ناتو یا قوت‌های حمایت قاطع، آغاز شد.»

عطالله خویگانی سخنگوی والی ننگرهار نیز می‌گوید هرگاه مناطقی در ولسوالی‌های کوت و ده بالا از وجود افراد وابسته به داعش پاک‌سازی شود، توسط نیروهای خیزش مردمی تامین امنیت می‌شود.

او گفت: «این عملیات با گذشته‌ها فرق خواهد داشت، به خصوص زمانی که در یک منطقه عملیات صورت می‌گیرد و منطقه از حضور داعش پاک‌سازی می‌شود، در همان منطقه به همکاری اداره امنیت ملی ما در چوکات پولیس، خیزش‌کنندگان را توظيف می‌کنیم و منطقه را نگهداری خواهند کرد.»

سمونوال حضرت حسین مشرفی‌وال سخنگوی پولیس ننگرهار نیز گفت که نیروهای پولیس برای نگهداری مناطق تصفیه شده آماده‌اند.

جنگجویان داعش بیشتر در ولسوالی‌های ده بالا، کوت، اچین، نازبان، رودات و پچیرواکام ولایت ننگرهار فعالیت دارند.

ضرورت اصلاح پالیسی‌های اداری جهت مصون‌سازی فضای کاری برای زنان

پروژه «پروموت» اداره‌ی انکشاف بین‌المللی ایالات متحده امریکا، با برگزاری برنامه‌های دو روزه اعلام کرد که پالیسی‌های اداری باید بررسی و اصلاح شوند تا برای زنانی که در ادارات دولتی به کار و فعالیت مشغول می‌شوند، فضای مصون کاری ایجاد شود.

دیانا بووین رییس پروژه‌ی «پروموت» می‌گوید که این برنامه حول سه محور اصلی برگزار شده است. وی گفت که محور اول کارشان زمینه‌سازی برای ورود زنان به رده‌های تصمیم‌گیری در حکومت است که برنامه‌ی کارآموزی‌ای برای این کار ایجاد کرده‌اند و حدود سه هزار خانم را که از دانشگاه‌ها فارغ شده‌اند، تحت پوشش برنامه‌های خود قرار می‌دهند. به گفته‌ی او، محور دوم، تشویق برای ایجاد فضای کاری مصون برای خانم‌ها از طریق کار با نهادهای حکومتی جهت رفع موانع در برابر زنان و بررسی پالیسی‌هایی است که زنان را متأثر می‌سازد، می‌باشد. به قول او، محور سوم، افزایش حمایت از خانم‌هایی است که در حکومت کار می‌کنند. این حمایت از طریق گفتگو با مسوولان محلی، ملی و رهبران در سطوح ملی و محلی انجام می‌شود تا آن‌ها نقش زنان را بپذیرند و زنان را تشویق کنند.

خانم بووین که در نشست دو روزه اصلاحات پالیسی اداری برای زنان در حکومت سخن می‌زد، گفت: «خوشحالم که امروز با نماینده‌هایی از حدود بیست نهاد حکومتی هم از مسوولان واحدهای جندر و مسوولان منابع بشری یک‌جا گفتگو می‌کنیم، تا پالیسی‌هایی که بر مصونیت کاری زنان تأثیر می‌گذارد را بررسی کرده و راه اصلاح و تعدیل‌شان را پیشنهاد کنیم.»

ایمل حکیم مسوول بخش تخنیک‌ی برنامه‌ی «پروموت» می‌گوید که این برنامه تعهد مشترک ایالات متحده و حکومت افغانستان است و در نظر دارد ۷۵ هزار زن، بین سنین ۱۷ تا ۳۰ ساله را در ظرف ۵ سال، برای اشتراک در عرصه‌های حکومت‌داری، اقتصاد،

خدمات ملکی و رهبری آموزش و آگاهی بدهد.

آقای حکیم گفت: «برنامه «پروموت» توسط سه راه کارآموزی، آگاهی عامه و ایجاد ارتباطات اهداف خود را به دست می‌آورد. از آغاز این برنامه در سال ۲۰۱۵ تا اکنون ۱۳۱۰ زن را در این برنامه جذب کردیم و کوشش ما این است که در تشکیلات و خدمات ملکی افغانستان جذب شوند.»

وی اضافه کرد که یک برنامه از سری برنامه‌های «پروموت» به اكمال رسیده و بیست‌وپنج نفر از زنان آموزش‌دیده از آن برنامه در ادارات مختلف دولتی جذب شده‌اند. **آزار و اذیت جنسی اعتماد به نفس زنان را در حکومت کمرنگ می‌سازد** این در حالی است که سپوزمی وردک، معین

ادارات عنوان کرده، گفت که واحدهای جندر به سطحی انتخاب نشده‌اند که با صلاحیت باشند و تصامیمی که در وزارت امور زنان گرفته می‌شود را در اداره‌ی مربوط عملی کنند. یا این که ۵۰ فی‌صد تصمی‌ها انتقال نمی‌کند و یا این که ۱۰۰ درصد تصامیم انتقال پیدا می‌کند ولی کسی به تطبیق آن توجه نمی‌کند.

خانم وردک گفت: «واحدهای جندر ما به سطحی‌اند که تصمی‌گیر نیستند، زنان فعال و زحمت‌کش هستند، پیشنهادهایی بسیار خوب دارند و کارفرم‌اند، اما صلاحیت برای‌شان به قدر کافی داده نشده است.»

از سویی هم فوزیه کوفی نماینده‌ی مردم در پارلمان می‌گوید که از میان برنامه‌های «پروموت» تنها برنامه‌ای که به آن خوش‌بین

مسلكی وزارت امور زنان می‌گوید که آزار و اذیت جنسی که در ادارات دولتی وجود دارد، اعتماد به‌نفس زنان را کمرنگ می‌سازد و باعث می‌شود که زنان از کار در ادارات دولتی دل‌سرد و مأیوس شوند. خانم وردک گفت: «من دختر خانمی را می‌شناسم که دو ماه از آغاز کارش می‌گذرد، اما به دلیل آزار و اذیت‌هایی که شده، از کار دل‌سرد شده است.» وی هم‌چنان می‌گوید که در برخی ادارات دولتی حقوق و امتیازات زنان و مردان از هم تفاوت دارد و باید این تفاوت از میان برداشته شود و ادارات دولتی همه با هم به این موضوع توجه کنند. او عدم صلاحیت‌دهی کافی به امریت‌های جندر ادارات دولتی را یکی از چالش‌های عمده فرا راه محو آزار و اذیت‌های جنسی و تبعیض‌های جنسیتی در

است، برنامه‌ی زنان در حکومت‌داری است. خانم کوفی می‌گوید که دلیل خوش‌بینی‌اش، عملی‌بودن این برنامه است. به قول او، برنامه‌های دیگر کارآموزی بوده و تضمینی برای جذب آنان نیز وجود ندارد.

اما خانم کوفی از این که کار بنیادی به شکل کارآفرینی، ایجاد فابریکه‌ها برای جذب کارآموختگان انجام نشده است، ابراز نگرانی کرد. او می‌گوید که امروز زنان زیادی از دانشگاه‌های خصوصی و دولتی افغانستان فارغ شده‌اند ولی زمینه‌ی کار وجود ندارد. کوفی گفت: «تا زمانی که ما تعهد نداشته باشیم، تنها با ساختن قوانین و پالیسی‌ها، اکتفا کنیم، نمی‌توانیم کاری کنیم.»

فوزیه کوفی هم‌چنان می‌گوید که طلسم ذهنی نیز بر افکار مردم افغانستان و به خصوص در ادارات دولتی حاکم است که تصور می‌شود زنان نمی‌توانند کاری به جز در بخش‌های مربوط به زنان، وظیفه انجام بدهند. او گفت: «مردان می‌توانند با استفاده از رابطه‌های سیاسی پست‌های کلیدی را در ادارات دولتی از آن خود کنند و در ادارات دولتی هم تقریباً تعیین شده که زنان در کدام بخش‌ها می‌توانند جذب شوند.»

وی می‌گوید همین تصور که زنان تنها در بخش‌های مشخصی چون ریاست‌های جندر می‌توانند ایفای وظیفه کنند، طلسمی است که بر اذهان حاکم شده است و باید این طلسم شکسته شود. زنان می‌توانند در تدارکات و ریاست‌های منابع بشری نیز ایفای وظیفه کنند.

در نهایت، نقدی که خانم کوفی بر وضعیت زنان در کشور دارد، این است: «تا زمانی که زمینه‌ی اشتغال برای زنان ایجاد نشود، تنها با دایر کردن برنامه‌های کارآموزی، نمی‌توان زنان را در اقتصاد جامعه و خانواده‌ها سهیم ساخت.»

او به طور نمونه گفت که او و همکارانش پیشنهاد کرده بودند که فابریکه تولید روغن جواری در افغانستان برای اشتغال زنان ایجاد شود که توسط زنان هم مدیریت شود، اما از سوی مراجع مربوط پذیرفته نشده است.

خود باشیم. پولیس و سارنوال ما اول حاکمیت و قدرت قانون را بر خود تطبیق بکنند و بعد از آن نگران قانون‌شکنی شهروندان باشیم. برای تأمین حاکمیت قانون در افغانستان، مهم است که نهادهای تنفیذ‌کننده و حمایت‌کننده قانون اول خودشان قانون‌مدار و تابع قانون و مقررات باشند.»

وی در عین‌حال افزود: «هیچ امنیتی بدون عدالت امکان ندارد و پایدار باقی نمی‌ماند. بنا همکاری نیروهای امنیتی با نهادهای عدلی و قضایی برای تأمین عدالت در افغانستان کار کند.»

هم‌چنین تاج‌محمد جاهد، وزیر امور داخله نیز به حاکمیت قانون و تأمین عدالت در کشور تأکید کرده اما می‌گوید که نیروهای پولیس برعلاوه تلاش در این راستا، در «جنگ نابرابر» هستند. آقای جاهد گفت که نیروهای پولیس در برابر بی‌عدالتی‌ها، جرایم و خشونت‌ها بر زنان و کودکان بی‌تفاوت نیستند، اما جنگ و خشونت این نیروها را بیشتر مصروف ساخته است. وزیر امور داخله می‌گوید: «وزارت داخله در خدمت مردم افغانستان است. این وزارت وظایف مختلفی دارد که از جمله تأمین امنیت جان و مال مردم افغانستان و تطبیق و تنفیذ قانون، مبارزه با هر نوع جرم و جنایت است. این‌ها وظایف کلیدی و اساسی وزارت امور داخله افغانستان است. به دست‌آوردن اعتماد مردم افغانستان البته با اجراءات سالم و قانونی‌اش، اما با تاسف پدیده دیگری که امروز مردم نهادهای امنیتی افغانستان و به خصوص پولیس شما را بیشتر مصروف ساخته و از بعضی وظایف اساسی‌شان بازمانده، پدیده‌ی است که همه‌ی مردم افغانستان در گوشه گوشه در پهلوی جرم و جنایت با آن مواجه هستند تهدیدات، ناامنی و حضور دشمنان مردم است که هر روز می‌خواهند مردم را به خاک و خون بکشند.»

وزیر امور داخله به جلب توجه و حمایت مردم از سوی نیروهای پولیس تأکید کرد و گفت هرگاه حمایت مردم با نیروهای امنیتی نباشد، این نیروها در تأمین امنیت و عدالت هم‌چنین حاکمیت قانون موفق نخواهند شد.

خودداری کنند. او تأکید کرد که پولیس مسوولیت دارد تا در تأمین عدالت و رعایت آن در نتیجه اقدامات‌شان تمرکز کرده و در تمام زمینه‌ها با مردم به عنوان شهروندان مسوول صادقانه کار کنند.

آرامش بدون حاکمیت قانون ممکن نیست در همین حال، محمدرید حمیدی لوی‌سارنوال کشور نیز، به حاکمیت قانون و عدالت در افغانستان تأکید کرده می‌گوید که بدون اجرای قانون و تأمین عدالت، امنیت کشور تأمین نخواهد شد. آقای حمیدی در آغاز این کنفرانس ملی دو روزه از شهرها به عنوان کانون‌های حمایت از دولت و از ولسوالی‌ها به کانون‌های مخالفت با دولت یاد کرد و گفت که بدون تأمین عدالت در روستاها، کانون‌های مخالفت به کانون‌های حمایت مبدل نخواهد شد. لوی‌سارنوال کشور گفت: «ما از طریق رساندن عدالت به روستاها و ولسوالی‌ها می‌توانیم قلوب مردم افغانستان را در پهلوی دولت افغانستان قرار بدهیم. بدون رسیدگی به مشکلات آن‌ها، بدون توجه دولت افغانستان به قریه‌جات، به معیشت‌شان، زندگی‌شان، نگرانی‌های‌شان، به مشکلات‌شان، برای تأمین عدالت و حاکمیت قانون، بدون آن ناممکن است که ما در افغانستان بتوانیم امنیت و صلح را برای مردم افغانستان بیاوریم. مگر از طریق همکاری نیروهای امنیتی و نیروهای عدلی و قضایی. امنیت و عدالت دو مساله بسیار مهم است که باید به مردم افغانستان رسانده شود. این کار باید در روستاها و ولسوالی‌ها آغاز شود.»

لوی سارنوال کشور هم‌چنین در این کنفرانس گفت که قدرت و قانون دو نیروی است که در اختیار دولت قرار دارد. اما او در عین حال تأکید کرد که قانون، بدون داشتن پولیس مقتدر و مسلکی روی کاغذ باقی خواهد ماند. محمدرید حمیدی گفت که این نیروهای پولیس هستند که به قانون جان، دست و زور می‌دهند. آقای حمیدی افزود که صلابت و قدرت قانون پولیس است. لوی‌سارنوال گفت: «فرهنگ حکومت‌داری در افغانستان باید تغییر کند. ما همیشه متوجه و نگران بی‌قانونی شهروندان هستیم. باید اول متوجه قانون‌مندی

توپ و تفنگ ما را نجات نمی‌دهد

شما می‌توانید بیشتر اعتماد مردم را جلب بکنید. وظیفه پولیس یک وظیفه مقدس است و وقتی که این وظیفه مقدس را انتخاب می‌کنید، واقعا باید به قوانین آن پای‌بند باشید و ارزش‌ها و تقدس پولیس را باید حفظ بکنید. در این صورت شما می‌توانید اعتماد مردم را جلب بکنید و برای تقویت حکومت و دولت در افغانستان با پایین‌آمدن خشونت‌ها، زمینه را عملاً برای دشمنان مردم افغانستان تنگ‌تر می‌سازیم و در صورتی که رفتار، کردار و برخورد شما خوب باشد.»

سیما سمر هم‌چنین از نیروهای پولیس ملی خواست تا در رسیدگی به قضایای خشونت علیه کودکان و زنان توجه جدی کرده و از برخوردهای تبعیض‌آمیز و دوگانه با مردم و سوء استفاده از موقوف و صلاحیت‌های‌شان

هم‌چنین رییس کمیسیون مستقل حقوق بشر از نیروهای پولیس خواست تا مسوولیت‌های‌شان را براساس قانون و با رعایت ارزش‌های حقوق بشری انجام بدهند تا بتوانند درست‌تر و بهتر از حقوق مردم دفاع کنند. سیما سمر گفت: «در صورتی که پولیس موفق باشد، مردم از ما دوری نمی‌کنند و به هیچ صورت دشمن نمی‌تواند همکاری مردم را باخود داشته باشد. به همین دلیل هم تلاش می‌کنیم تا پولیس در افغانستان مسلکی شود و کارهای‌شان هم بر اساس قانون اساسی و دیگر قوانین افغانستان انجام بدهد.»

خانم سمر با تأکید بر این که به قربانی‌ها و صداقت نیروهای پولیس باید ارج گذاشته شود، افزود: «هرگاه برخورد شما با مردم هر قدر خوب و صمیمانه باشد، به همان اندازه

داکتر سیما سمر، رییس کمیسیون مستقل حقوق بشر، می‌گوید که بدون حاکمیت و تنفیذ قانون، تأمین عدالت اجتماعی، پیش‌برد صادقانه مسوولیت‌ها و تعهد مسوولان به حمایت از مردم به ویژه زنان و کودکان، توپ و تفنگ شهروندان افغانستان را از وضعیت موجود نجات داده نخواهد توانست.

خانم سمر که روز یکشنبه، ۲۴ دلو، در آغاز کنفرانس ملی دو روزه حقوق بشر و پولیس صحبت می‌کرد، گفت: «ناممکن است که اگر خود مردم افغانستان صادقانه به دفاع از این کشور کار نکنند، توپ و تفنگ ما و شما را نجات نمی‌دهد. ما را تنفیذ یا حاکمیت قانون از مشکلات بسیار جدی نجات می‌دهد، ما را کارهای صادقانه‌ی ما نجات می‌دهد، ما را تعهد ما به مردم و ملت، کودک، زن و مرد افغانستان نجات می‌دهد. به همین خاطر است که باید تلاش بکنیم و دست به دست هم بدهیم و افغانستان را از این مشکلات نجات بدهیم.»

سیما سمر در این کنفرانس ملی که توسط کمیسیون مستقل حقوق بشر به منظور جلب توجه بیشتر نیروهای پولیس به ارزش‌های حقوق بشری در کشور و آموزش برخی از مقررات حقوق بشری جهت بلندبردن سطح آگاهی این نیروها با حضور ده‌ها تن از جنرالان و فرماندهان پولیس از ولایات و ولسوالی‌های مختلف کشور برگزار شده است، گفت که نیروهای پولیس در تأمین ارزش‌های حقوق بشری و رعایت آن توسط مردم نقش مهم دارند. رییس کمیسیون مستقل حقوق بشر افزود که هرگاه پولیس از ارزش‌های حقوق بشری اطلاع نداشته باشد، از حق مردم نیز دفاع کرده نخواهد توانست.

داکتر سیما سمر به فرماندهان پولیس گفت: «شما که تنفیذ‌کننده‌گان قانون هستید و از ناموس، جان، مال و فرزندان مردم دفاع می‌کنید، باید از این ارزش‌ها خیر باشید. اگر خیر نباشید طبیعی است که احترام هم نمی‌کنید.» وی در عین‌حال افزود که نیروهای پولیس که نسبت به دیگر نیروهای امنیتی بیشتر با مردم سر و کار دارند، باید بیشتر متوجه تخطی‌های حقوق بشری در کشور باشند و به تخطی‌ها، جدی رسیدگی کنند.

خروج شوروی و سیاست معامله با گروه‌ها

فردوس

برای روستایی‌ها هشدار می‌دادند. ذهنیت ضد شوروی و طرفداریش پس از کودتای داوود خان در افغانستان تقویت شده بود. برخی از سیاستمداران، داوود خان را کانال عبور به کمونیسم تصور می‌کردند. این تصور چندان بی‌پایه هم نبود. داوود خان کشته شد و حکومت حزب دموکراتیک خلق هم به دلیل این که در جامعه صاحب پایگاه اجتماعی نبودند، با شورش‌های مردمی مواجه شد. این شورش‌ها حاکمیت را در آستانه‌ی سقوط قرار داد. سیاست بازداشت‌ها و اعدام‌های گروهی بدون محاکمه هم، نتوانست شورش‌های ضد حاکمیت را مهار کند. این امر سبب شد که شوروی برای نجات این حاکمیت نیروی نظامی به افغانستان بفرستد.

تقویت مقاومت ضد شوروی و حمایت وسیع جهانی از این مقاومت، جنگ را به بن بست رساند. از همان سال ۱۹۸۵ فرماندهان شوروی به بن بست جنگ افغانستان اعتراف کردند. حفظ این بن بست برای اتحاد شوروی خیلی پرهزینه بود. میزان تلفات شوروی خیلی بلند بود و حاکمیت حزب دموکراتیک خلق نتوانسته بود صاحب پایگاه اجتماعی شود. با روی کار آمدن گرباجف، اراده‌ی سیاسی برای خروج نیروهای ارتش سرخ از افغانستان در مسکو به میان آمد. مسکو تصمیم گرفت که نیروهای خود را از افغانستان بیرون کند ولی به حمایت استراتژیک از نیروهای نظامی حکومت دکتر نجیب ادامه دهد.

اما شوروی‌ها تلاش کردند تا پیش از خروج کامل نیروهای خود با تنظیم‌های داخلی و برخی از قدرت‌های منطقه‌ای در مورد آینده امنیت مرزهای جنوبی‌شان معامله کنند. حکمتیار در کتاب خاطراتش نوشته است که هیات روسی چند بار با او در مورد این که پس از خروج شوروی افغانستان به پایگاه مخالفان آن کشور بدل نشود، دیدار کرد. حکمتیار در خاطراتش نوشته است که او به شوروی‌ها اطمینان داد که افغانستان در آینده بدل به یک پایگاه ضد روسی نخواهد شد. تلاش‌های روس‌ها برای تفاهم با تنظیم‌ها و قدرت‌های منطقه‌ای حامی آنان تا ۲۶ دلو ۱۳۶۷ نتیجه نداد و شوروی‌ها پس از خروج نظامی هم به حمایت استراتژیک از دولت نجیب ادامه دادند، اما هیچ گاهی از مذاکره با تنظیم‌های داخلی و قدرت‌های منطقه‌ای حامی آنان دست نکشیدند. اسناد نشان می‌دهد که روس‌ها تلاش زیاد کردند تا در معامله با قدرت‌هایی مثل پاکستان، عربستان و برخی از تنظیم‌ها، امنیت مرزهای جنوبی آسیای میانه را تضمین کنند. اما چنین چیزی تحقق نیافت.

با سقوط حاکمیت دکتر نجیب، نیروهای ضد روسی رود آمو را عبور کردند و به قفقاز و آسیای میانه رسیدند. تصور می‌شد که روس‌ها از این موضوع درس گرفته باشند. اما مسکو حالا هم سیاست اشتباه تلاش برای معامله با گروه‌ها را تکرار می‌کند. روس‌ها این روزها در تلاش‌اند تا با طالبان، مذاکره کنند و به آنان به عنوان یک جنبش اجتماعی مشروعیت دهند. اگر روس‌ها در این سیاست تجدید نظر نکنند و به جای تفاهم با دولت مرکزی افغانستان، بار دیگر راه معامله با گروه‌ها را در پیش بگیرند، بدون تردید که ضرر می‌کنند.

۲۸ سال پیش نیروهای شوروی پس از ده سال نبرد خاک افغانستان را ترک کردند. نیروهای شوروی برای جلوگیری از سقوط حاکمیت حزب دموکراتیک به افغانستان سرازیر شدند. تصور شوروی در آن زمان این بود که اگر حاکمیت حزب دموکراتیک خلق سقوط کند و قلمرو افغانستان به دست اسلام‌گرایان ضد روسی بیفتد، دامنه بحران از مرزهای شمالی شوروی به آسیای میانه کشانده خواهد شد. شوروی می‌دانست که قدرت‌های رقیب آن کشور در پاکستان، صاحب پایگاه‌های نظامی و استخباراتی هستند و از اسلام‌گرایی ضد روسی حمایت می‌کنند.

سیاست شوروی از دیر باز حمایت از یک دولت دوست در کابل بود. روسیه می‌دانست که اگر دولت دوست در کابل نداشته باشد، ناامنی‌ها از مرزهای جنوبی‌اش به قلمرو شوروی سرایت خواهد کرد. علاوه بر این، اتحاد شوروی می‌دانست که سقوط حاکمیت حزب دموکراتیک خلق افغانستان کل سیاست نفوذگذاری شوروی در کابل را از بین می‌برد. اتحاد شوروی از سال ۱۹۵۶ به بعد سیاست نفوذگذاری در افغانستان را دنبال می‌کرد. این کشور پروژه‌های مدرن‌سازی افغانستان را تمویل می‌کرد و در بدل آن از کابل می‌خواست که در سیاست خارجی خود ملاحظاتی شوروی را در نظر داشته باشد. کابل هم به این خواست شوروی در بدل دریافت کمک‌های مالی تمکین می‌کرد.

لشکرکشی شوروی علاوه بر این که هدف «امن‌سازی مرزهای جنوبی» را دنبال می‌کرد، هدف ضمنی آن حفظ «دست‌آوردهای» سیاست نفوذگذاری اتحاد شوروی نیز بود. اما لشکرکشی شوروی سبب به وجود آمدن مقاومت شدید ضد ارتش سرخ در افغانستان شد. این مقاومت سبب شد که تنظیم‌های بنیادگرا به لحاظ اجتماعی و سیاسی تقویت شوند. رهبری مقاومت ضد شوروی به دست بنیادگرا افتاد. این واقعیت را کسی نمی‌تواند انکار کند که مقاومت ضد شوروی در افغانستان به هیچ‌وجه یک جنگ استقلال‌طلبانه به معنای مدرن آن نبود. جنگ ضد شوروی در افغانستان پشتوانه‌ی ایدیولوژیک داشت. ایدیولوژی اسلام‌گرایی، منبع الهام بیشتر جبهات مقاومت ضد شوروی بود.

به همین دلیل بود که مرزهای افغانستان به روی تمامی اسلام‌گرایان سراسر جهان باز شد. در مقاومت ضد شوروی افغانستان، افراد و گروه‌های بنیادگرا از سراسر خاورمیانه و حتی از اجتماعات مسلمان کشورهای اروپایی و ایالات متحده به افغانستان آمدند. در هیچ جبهه‌ای نبود که جنگجویان خارجی حضور نداشته باشند. کسانی مثل اسامه بن لادن، ایمن الظواهری، سیف‌العدل، مصطفی حامد، عبدالله عزام، ابوحفص و غیره در همان سال‌های اول مقاومت ضد شوروی به افغانستان آمدند و به جبهات جنگ رفتند. جنگجویان خارجی بعداً تشکیلات و سازمان‌های خاص خودشان را ایجاد کردند. عبدالله عزام در آغاز، رهبری جنگجویان خارجی ضد شوروی را که در افغانستان و پاکستان مستقر بودند، به دست گرفت. او در ابتدا مکتب‌الخدمات را برای حمایت لوژستیک از جنگجویان عرب ساخت و بعد به اسامه بن لادن اجازه داد تا به نام ماصده‌الانصار یک اردوگاه آموزش نظامی و ایدیولوژیک برای داوطلبان عرب جنگ افغانستان بسازد.

این ماصده‌الانصار که در کوه‌های ولایت پکتیا تشکیل شده بود، بعدها به هسته‌ی اصلی القاعده بدل شد. جنگجویان عربی که به افغانستان می‌آمدند، اکثراً مجذوب اسلام‌گرایی بودند. برخی از این جنگجویان، افسران ارتش کشورهای عربی بودند که در برابر اسرائیل شکست خورده بودند و عقده حقارت داشتند. برخی از آنان هم اعضای سازمان اخوان المسلمون بودند که نتوانسته بودند شریعت مورد نظر خود را در کشورهایشان تطبیق کنند. آنان در کشورهایشان خود را شکست‌خورده و منزوی احساس می‌کردند. ورود ارتش سرخ به افغانستان، زمینه را فراهم کرد تا این داوطلبان اسلام‌گرا به افغانستان بیایند و در این جا با «کافر حربی» بجنگند و به تعبیر خودشان احکام شرعی را تطبیق کنند. شاید شوروی در شروع لشکرکشی به افغانستان فکر نمی‌کرد که با این کار، قلمرو افغانستان را به میدان نبرد لیننیسم و اسلام‌سیسم بدل می‌کند.

واقعیت دیگر هم ذهنیت‌سازی‌های قبلی به نفع مقاومت ضد شوروی بود. هم در دوران تزار و هم در دوران انقلاب بلشویکی، عده‌ای از مردمان آسیای میانه به این سوی آمو پناه آوردند و در روستاهای افغانستان جا‌جا شدند. این مهاجران پیوسته از تهاجم احتمالی شوروی و کمونیسم

تداوم قوم‌گرایی در سیاست

هارون میر

در موجودیت رهبری جدید سیاسی، کار روی روند ریفرم ساختار سیاسی در کشور آغاز شود. چنان که در دومین کنفرانس بین‌المللی بن برای افغانستان در ماه دسامبر سال ۲۰۱۱ به نام «افغانستان و جامعه جهانی: از انتقال تا دهه تحول» جامعه جهانی از چشم‌انداز تحول سیاسی برای افغانستان از سال ۲۰۱۴ تا به ۲۰۲۴ تعهد خود را اعلام کرد.

افزون بر آن هر دو نامزد پیشتاز در انتخابات ریاست‌جمهوری ۲۰۱۴ از طرح ریفرم بنیادی برای بهبود و آوردن اصلاحات در ساختار سیاسی برای مردم نوید دادند و توافق روی حکومت وحدت ملی به همین منظور به وجود آمد. رئیس‌جمهور غنی در اولین سخنرانی‌اش در مراسم تحلیف ریاست‌جمهوری دیدگاه خویش را در ارتباط به دهه تحول تشریح کرد که مایه‌ی امیدواری اکثریت شد.

با این حال بعد از سپری شدن اضافه از دو سال از حکومت وحدت ملی، تنش‌های قومی روی تقسیم قدرت سیاسی بیشتر از هر زمان دیگر اوج گرفته و ایجاد روایت‌های قومی باعث تضعیف هویت ملی شده است و این امر باعث گردیده که نه تنها روند ایجاد تحول سیاسی در کشور ساکت باقی بماند، بلکه حکومت را از تحرک سیاسی باز دارد. از این رو دورنمای ساختار سیاسی در کشور در نبود احزاب ملی و یا حداقل تفاهم میان نخبگان سیاسی نگران‌کننده است. زیرا بر خلاف توقعات مردم، طبقه ممتاز شریک در قدرت مصروف امتیاز گیری‌های سیاسی بوده و از عواقب و نتایج ناگوار عمل کرده‌اش آگاهی ندارند. تجارب تلخ گذشته در کشور ما به اثبات رسانده است که پوسیدگی سیاسی در داخل نظام باعث سقوط آن می‌شود.

بنابراین بیرون‌رفت از بحران سیاسی کنونی و نجات‌یافتن از دایره خبیثه فقر و عقب‌ماندگی به بازنگری ساختار سیاسی در کشور نیاز مبرم است. فورمول ناکام سهم در قدرت سیاسی به اساس قومیت منجر به تباهی ملت و تداوم خشونت‌ها در کشور خواهد شد و یکی از دلایل ضعف در حکومت‌داری، مراکز متعدد قدرت‌های قومی در داخل دولت بوده که حاصل آن حکومت‌های ضعیف و فاقد یک دیدگاه سیاسی مشترک می‌باشد که هم‌زمان زمینه‌ی مداخله کشورهای همسایه و منطقه را در امور داخلی کشور مهیا ساخته است.

از این رو آغاز یک گفت‌وگو تازه میان نخبگان سیاسی برای جلوگیری از تداوم قوم‌گرایی در سیاست نیاز مبرم است. زیرا با وجود درک از چالش‌ها و تهدیدات جدی، اختلافات سیاسی بر محور قومیت ادامه پیدا کرده و تداوم این اشتباه در انتخابات آینده ریاست‌جمهوری باعث تصادم و نزاع قومی می‌شود و فاجعه بزرگ‌تری به بار خواهد آورد.

نزاع قومی یکی از چالش‌های بزرگ است که سد راه ثبات و هویت ملی در کشور ما قرار گرفته و موجودیت ما را من حیث یک ملت واحد در داخل و خارج از کشور، زیر پرسش قرار داده است. البته افغانستان استثنای تاریخی نیست و تعدادی از کشورها در هم‌جواری ما و یا در جغرافیای فرهنگی ما توانسته‌اند در موجودیت کثرت قومی به وحدت سیاسی نایل شوند.

در بیشتر از چهار دهه‌ی اخیر، قوم‌گرایی از عوامل مهم تزلزل و انحطاط سیاسی در کشور تلقی می‌شود. این مسأله در اواخر حکومت داکتر نجیب الله به یک تقاضای سیاسی در بین اکثریت روشن‌فکران و به خصوص سیاسیون کشور تبدیل گردید، که بدون شک منجر به سقوط آن شد و هم‌چنان تقویت این طرز دید جدید سیاسی در محور تفوق طلبی قومی، سمتی و زبانی پس از پیروزی مجاهدین، باعث شکست حکومت اسلامی گردید.

پس از سقوط نظام طالبان در کابل، فرصتی استثنایی برای جریان‌های برای طرح مطالبات شهروندی در کشور دست داد تا برای اولین بار بعد چندین دهه جنگ و خشونت، روی فورمول جدید سیاسی اتفاق نمایند. ولی توافقات سیاسی بن در سال ۲۰۰۱ میلادی، خلاف توقعات مردم، اساس تقسیم قدرت سیاسی را بر مبنای فی‌صدی قومی برای اولین بار در کشور نهادینه ساخت.

هم‌زمان امیدواری‌هایی وجود داشت که در مباحثات و گفت‌وگو برای پیش‌نویس قانون اساسی جدید در کشور، نخبگان سیاسی تدابیری لازم را برای جلوگیری از بروز احتمالی اختلافات قومی در ساختار دولتی آینده کشور جستجو می‌کردند. ولی علی‌الرغم تصویب قانون اساسی مترقی و مدرن، استوار به ارزش‌های پذیرفته شده در جهان، سنت تقسیم قدرت سیاسی براساس فی‌صدی قومی هنوز هم پا برجا باقی است و متأسفانه در طول ده سال ریاست‌جمهوری آقای کرزی این فورمول غلط تقویت پیدا کرد و وسیله خوبی برای انتخاب دوباره او در سال ۲۰۰۹ میلادی از طریق دست‌کاری و بهره‌برداری از سیاست‌های قومی شد.

از سال ۲۰۰۴ تا ۲۰۱۴ میلادی نه تنها تحوولی بنیادی در ساختار سیاسی به وجود نیامد، بلکه شیوه رهبری بحث‌برانگیز آقای کرزی و استفاده تکتیکی او از قومیت و به خصوص تطمیع کردن رهبران و زورمندان قومی، مانع ایجاد ریفرم حیاتی در حکومت‌داری گردید که سرانجام به فساد گسترده در دولت و انحصار قدرت سیاسی توسط به اصطلاح «تیکه‌داران قومی» منجر شد.

در همین حال امیدواری‌های وجود داشت که بعد از سپری شدن دور دوم ریاست‌جمهوری آقای کرزی و

تمام به مشاخره لفظی پرداخت که با دخالت میان هیأت از نزاع و برخورد فیزیکی جلوگیری صورت گرفت و نیز در ساحه افراد و اشخاص مسلح غیرمسول مربوط اوشان نیز حضور داشتند، که می‌بایست توسط حوزهی مربوطه از ورودشان جلوگیری می‌شد، نظر به دلایل فوق، غلامعباس مانع تطبیق حکم می‌گردد.»

دادگاه عالی تأیید کرده است که همایون رمضان پسر احمدشاه رمضان غاصب این زمین است و قباله‌ی جعلی دارد و باید زمین را به غلامرسول که مالک اصلی این زمین بوده و قباله بدون مشکل دارد، بسپارد.

محکمه‌ی سوم نوشته است: «اولا قباله شرعی (۲۶- ۱۲۴۵) ۱۳۸۸/۴/۱۰ مدعی بالوکاله طی فورم دورانی هیأت موظف مخزن محکمه‌ی استیناف بلخ از صورت ثبت محفوظ قضای مدیریت املاک شهرداری، از قیدیت املاکی تصدیق و تأیید داشته و کدام جعل در مورد مطرح نبوده بنا از جمله‌ی اسناد رسمی و مدار حکم پنداشته می‌شود.»

در ادامه دادگاه سوم تأیید کرده است که غلامرسول، زمین را از سید منصور نادری با قباله‌ی قانونی و رسمی خریداری کرده است: «دوم به ملاحظه‌ی قباله‌ی فوق، محدودده‌ی مدعی‌بها را که اصلا در سال ۱۳۶۸ پس از ایجاد پروژه‌ی «کیو» در شهر مزار شریف اولاً برای سید منصور نادری توزیع و بعداً از طرف موصوف محدودده‌ی مذکور برای غلامرسول موکل مدعی بالوکاله واگذار گردیده، که واگذاری آن قرار مکتوب ۹۶۸ / ۷۹۷ مورخ ۱۳۸۸/۳/۲۴ مدیریت عواید شهرداری ولایت بلخ تصدیق و تأیید داشته و پس از طی مراحل قانونی اداری مقام ولایت بلخ مدعی‌بها از اقراری والی ولایت بلخ اسم غلامرسول موکل مدعی بالوکاله قباله‌ی شرعی (۲۶- ۱۲۴۵) به تاریخ ۱۳۸۸/۴/۱۰ اجرا گردیده است.»

همچنان محکمه‌ی سوم چون محکمه‌های اول و دوم، قباله‌ی همایون رمضان پسر احمدشاه رمضان را ساختگی و بدون رسمیت و صلاحیت خوانده است. به نقل محکمه‌ی سوم، «قباله‌ی مدعی‌علیه اولاً در محکمه‌ی ولسوالی نهرشاهی اجرا گردیده است که ساحه‌ی مندرج قباله خارج از صلاحیت قضایی محکمه‌ی ولسوالی نهرشاهی بوده که در مورد از ریاست محکمه‌ی ابتدایی نهرشاهی در مورد اجرای قباله در پروژه‌ی کیو معلومات خواسته شده که در حشو استعلام از عدم اجرای کدام قبله در ساحه‌ی مدعی‌بها یعنی پروژه‌ی کیو، تصدیق داشته است.»

محکمه‌ی سوم نوشته است که پروژه‌ی «کیو» از پروژه‌های رهائشی و عام‌المنفعه بوده و بر طبق فرمان (۸۳) تاریخ ۱۳۸۲/۰۸/۱۸ دولت اسلامی افغانستان، قانوناً زمینش استملاک شده است.

محکمه سوم با مروری بر این موارد گفته است: «دعوی مدعی بالوکاله دارد و دفع مدعی علیه [همایون ولد رمضان] وارد نبوده، در زمینه ذیلا اصدار حکم گردیده است: به فیصله‌ی خط ۱۶۳ - ۴۳۸ مورخ ۱۳۹۳/۱۰/۱۷ دیوان مدنی محکمه‌ی شهری مرکز بلخ همایون محکوم علیه قناعت نکرده، استیناف‌خواه گردیده، حبیب‌الرحمان روحانی، وکیل شرعی آن، اعتراضش را به دیوان مدنی و احوال شخصیه محکمه‌ی استیناف ولایت بلخ تقدیم داشته که دیوان مدنی و احوال شخصیه محکمه‌ی استیناف ولایت بلخ بعد از مقایسه‌ی اعتراض مستانف بالوکاله با فیصله‌ی خط (۱۶۳) به تاریخ ۱۳۹۳/۱۰/۱۷ محکمه‌ی ابتداییه و جواب مستانف بالوکاله اعتراض مستانف بالوکاله را وارد ندیده است.»

دادگاه سوم، «فیصله‌ی خط مذکور محکمه‌ی ابتداییه شهری مرکز بلخ» را قانونی دانسته و به تأیید آن، ذیلا تصمیم گرفته است: «فیصله‌ی محکمه‌ی سوم: ما هیأت قضایی دیوان مدنی و حقوق عامه‌ی ستره محکمه بالاتفاق در جلسه‌ی تاریخ ۱۳۹۴/۰۳/۱۰ خویش مستند به دلایل فوق، متکی به فقره‌ی ۲ ماده‌ی ۴۵۱ قانون تشکیل و صلاحیت قوه‌ی قضاییه به تأیید قرار قضایی (۲۱-۱۳۹۴/۱/۲۴) دیوان مدنی و احوال شخصیه محکمه‌ی استیناف ولایت بلخ که موید فیصله‌ی خط (۱۶۳) - ۴۳۸ تاریخ ۱۳۹۳/۱۰/۱۷ صادره‌ی دیوان مدنی محکمه‌ی ابتدایی شهری مرکز ولایت بلخ است، تصمیم اتخاذ نمودیم و با امریت تحریرات هدایت داده شد تا دوسیه را غرض تطبیق حکم به مرجعش ارسال دارد.»

سرکتر احمدشاه رمضان پس از تماس‌های پی هم روزنامه، گفت که آقای رمضان و یا پسرش همایون در این باره ابراز نظر می‌کند، اما با وجود انتظار و بازخواست ما از ابراز نظر خودداری کردند.

اکنون که نهادهای محلی در بلخ، زورشان به احمدشاه رمضان در بازگرداندن یک زمین کوچک غصب شده به مالکش نرسیده است، غلام رسول مالک زمین و پسرش مجاهد تارشی، در اداره‌های مرکزی در پایتخت سرگردانند. مجاهد تارشی می‌گوید که تمامی نهادها، از مسوولیت شانه خالی می‌کنند و می‌گویند که زورشان نمی‌رسد.

زمینه می‌گوید: «غلام رسول نام زمینش را تسلیم شده، در ورق امضا کرده که زمین را تسلیم شده است. اما این که دوباره کسی آمده او را بیرون کرده از زمینش، این وظیفه‌ی نهادهای اجرایی مثل قوماندانی است.» او می‌گوید: «خودتان می‌دانید که «طرف» کی است! ما این گونه مشکلاتی داریم، این جا پهلوان‌ها هستند، زور آور استند، در کارهای ما مداخله می‌کنند.» او می‌گوید که راه حل همین است که ادارات اجرایی، مثل قوماندانی امنیه با آنان در این زمینه‌ها همکاری کنند.

هیأت تسلیم‌دهی زمین نیز در این مورد نوشته است: «اکنون مورخ ۱۳۹۴/۱۰/۲۸ - ما هیأت موظف عملاً بالای ساحه‌ی محکوم‌بها رفته که اسامی همایون ولد رمضان محکوم علیه بالای ساحه حضور نداشت و صرفاً تعدادی افراد مسلح موجود بودند که می‌بایست توسط قوماندانی محترم امنیه و حوزه‌ی مربوط جلو مداخله و مزاحمت ایشان بالای ساحه‌ی محکوم‌بها گرفته شود و به رویت استعلامیه، رسماً ملکیت محکوم‌بها را برای اسامی غلامرسول ولد ملا حمزه مطابق حکم محاکم ثلاثه تسلیم نمودیم که اسامی غلامرسول محکوم‌له در جواب استعلامیه‌ی ۱۳۹۴/۱۰/۲۸ استحضاری خویش را ارایه و تحریر نموده که «به حضور داشت هیأت موظف، زمین مدعی‌بها را تسلیم شدم، اما طرف مقابل یک شخص زورگو [بوده] و چندین بار از حکم محاکم سرکشی نموده، حاضر به تسلیم‌دهی زمین نگردیده است.» بدین ملحوظ ایجاب می‌نماید الی استحضاری طرف مقابل، همایون نام و جلوگیری از غصب دوباره‌ی زمین حوزه‌ی مربوطه (حوزه‌ی نهم) تحت مراقبت امنیتی قرار داده [شود] و از هر نوع مداخله جلوگیری نماید.»

زمینت را از من بخر

مالک این زمین می‌گوید که همایون رمضان و احمدشاه رمضان به او گفته‌اند: «اولاً پشت زمینت نگرده، بعد هم اگر می‌خواهی زمینت را به دست بیاوری، یک راه دارد. بیا زمینت را از من بخر.»

احمدشاه رمضان و پسرش به مالک زمین گفته‌اند که زمین را به وی به قیمت ارزان می‌فروشند. مجاهد تارشی، پسر غلامرسول، مالک زمین می‌گوید که او پس از این که دولت نتوانست زمینش را به وی برگرداند، به اداره‌های بزرگ دولتی رفت، ولی همه برایش به نحوی گفتند «زورشان نمی‌رسد.»

فروش ملکیت غصب‌شده توسط پسر احمدشاه رمضان

نماینده‌ی حقوق در حالی می‌گوید که زمین به صاحبش برگردانده شده است که همایون رمضان، به بهانه‌های مختلف، حکم محکمه را نپذیرفته و از آن سرپاز زده است و حکومت نیز نتوانسته این حکم را تطبیق کند.

همایون رمضان پسر احمدشاه رمضان گفته است که وی، این زمین را فروخته است و کسانی که دعوا می‌کنند، باید با کسی که زمین را خریده دعوا داشته باشند و دیگر وی پاسخ‌گو نیست.

در گزارش این هیأت آمده است: «اما اکنون مورخ ۱۳۹۴/۹/۱ ما هیأت موظف بار دیگر بالای ساحه‌ی مورد ادعا رفته، حکم محاکم ثلاثه طی استعلام تاریخ ۱۳۹۴/۹/۱ برای محکوم‌علیه اسامی همایون ابلاغ نمودیم که در جواب محکوم علیه ذیلا پاسخ ارایه داشته است: «قسمی که به شما بهتر معلوم است از هیأت محترم تقاضا مندم که یک بار حدود فیصله‌ی محکمه‌ی ابتدایی را با حدودات قباله در ساحه تطبیق نمایند که قباله ۱۸۰۰ متر مربع است، اما فیصله ۱۷۵۰ متر مربع است، از این فیصله معلوم است که از یک طرف، حدود زمین باقی مانده یعنی ۵۰ متر مربع قرار دارد و از جانب دیگر در قباله دو حدود سرک است، اما در ساحه فعلاً سه حدود سرک قرار دارد. ثانیاً بنده همین ملکیت مورد ادعا را قبلاً و پیش از فیصله‌ی محکمه، به رویت سند رهنمای معاملات محمدنادر نوری به تاریخ ۱۳۹۳/۷/۴ بالای محترم حاجی عباس ولد علی‌احمد به فروش قطعی رسانیده بودم و قباله‌ی شرعی را برایش تقدیم نمودم. اکنون موضوع را می‌توان از غلامعباس و علی‌احمد معلومات نموده، حل مطلب نمایم که قانوناً موضوع طبق ماده‌ی ۱۰ سیمینار روسای محاکم سال ۱۳۵۰ فیصله‌ی محکمه اشکال داشته و دارای اشکال در تنفیذ می‌باشد.»

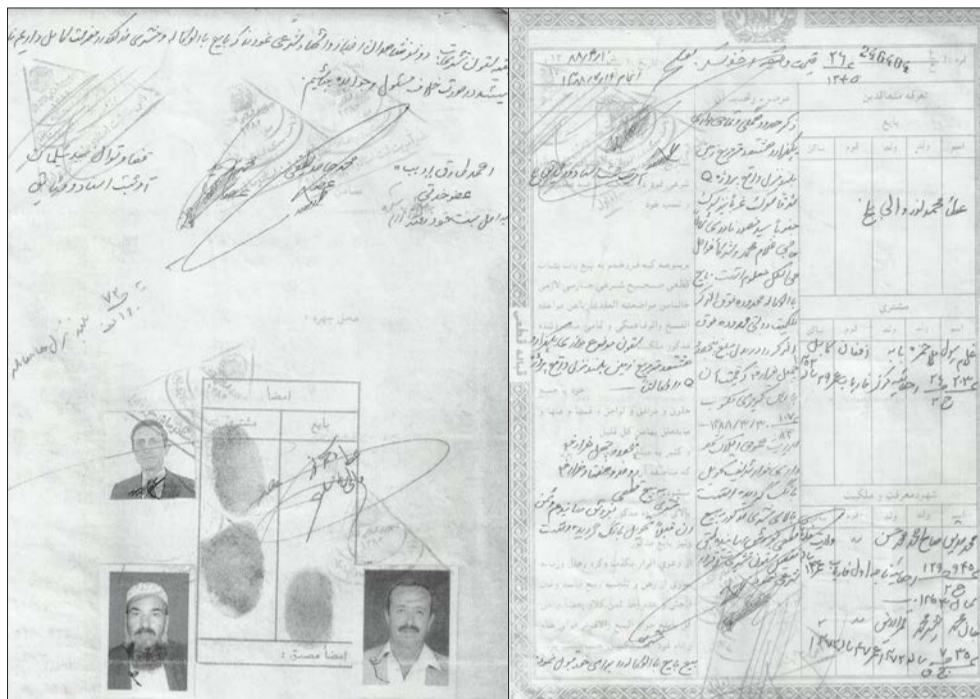
هیأت تسلیمی زمین در گزارش خود نوشته است: «از جانب دیگر اسامی همایون به جواب استعلامیه‌ی فوق‌الذکر تحریر داشته که ملکیت در ساحه ندارم و زمین مدعی‌بها تحت تصرف غلامعباس ولد علی‌احمد قرار دارد، بدین ملحوظ اسامی غلامعباس بالای ساحه‌ی محکوم‌بها عملاً حضور داشته و اظهار می‌دارد که حکم محاکم بالای من غلامعباس ولد علی‌احمد صورت نگرفته، بلکه بالای همایون صورت گرفته که موصوف با اریه‌ی کاپی سند در ۱۳۹۳/۷/۴ مرتبه‌ی دفتر رهنمایی معاملات محمدنادر نوری با خون‌گرمی

در بازگرداندن یک زمین غصب‌شده به صاحبش:

زور حکومت

به احمدشاه رمضان نمی‌رسد

نورالعین

مقام‌های محلی در ولایت بلخ، پس از حکم محمه‌ی سوم و برنده‌شدن غلامرسول، صاحب این زمین، اقدام به تعیین هیأت اجرایی فیصله‌ی محاکم کرده است، اما شماری از این هیأت که نمی‌خواهند نام‌شان درج گزارش شود، می‌گویند که آنان از سوی نزدیکان احمدشاه رمضان تهدید می‌شدند که «دیگر در قصه‌ی تسلیم‌دهی زمین به غلامرسول نباشند.»

هیأت تسلیم‌دهی زمین برای مالک اصلی و برنده‌ی دعوای سه محکمه از نزد پسر احمدشاه رمضان نماینده مجلس از ولایت بلخ، تعیین شده بود، چنین گزارش داده است که همایون رمضان، پسر احمدشاه رمضان نماینده مجلس از ولایت بلخ، هیچ‌گاهی حاضر به تسلیمی زمین به صاحب اصلی‌اش نشده است. در گزارش هیأت تسلیم‌دهی آمده است که آنان ساحه‌ی مدعی‌بها را در غیاب، تسلیم، و از قوماندانی امنیه خواهان همکاری شده‌اند. در گزارش هیأت، از بار سوم تلاش سوم این هیأت برای تعلیم‌دهی به تاریخ ۱۳۹۴/۵/۱۲ آمده است: «با وصف تماس‌های مکرر هیأت، اسامی همایون نام حاضر به تسلیمی مدعی‌بها نشده است، در حصه‌ی تطبیق حکم، خواهان همکاری از قوماندانی امنیه‌ایم.»

اما هنوز عبدالرزاق قادری، آمر امنیت فرماندهی پولیس بلخ، از احکام محکمه و خواهش هیأت تسلیمی، گویی بی‌خبر است که می‌گوید: «هر گاه صاحب زمین، حکم محاکم ثلاثه را داشته باشد، به زودی این حکم را تطبیق می‌کنیم.»

عبدالرزاق قادری، آمر امنیت فرماندهی پولیس بلخ می‌گوید: «هرگاه سه محکمه حکم صادر کرده باشد و ذی‌حق همین مالک زمین را دانسته باشد، او مستحق زمین است، از محکمه، مکتوبی عنوان قوماندانی امنیه‌ی ولایت بلخ بیاورند، ما تطبیق می‌کنیم.»

آمر امنیت فرماندهی پولیس بلخ در حالی می‌گوید که مالک زمین، حکم محکمه ثلاثه نهایی شده را به فرماندهی پولیس بیاورد تا آنان تطبیق کنند که مجاهد تارشی، پسر مالک زمین می‌گوید که آنان چندین بار به اداره‌های مختلف بلخ مراجعت کرده‌اند، اما هیچ کس به دادشان نرسیده است و حوزه‌ی امنیتی نهم مزارشریف و فرماندهی پولیس بلخ، زورش به همایون، پسر احمدشاه رمضان نرسیده است.

در همین حال اما امریت حوزه‌ی نهم امنیتی و یکی از منابع از ریاست حقوق بلخ، زورگویی در این پرونده را تأیید می‌کند.

گل محمد، آمر حوزه‌ی نهم امنیتی مزارشریف می‌گوید: «هیأت تعیین شده بود برای تسلیمی این زمین، زمین را به صاحبش تسلیم کردند. اما احمدشاه رمضان و افرادش نگذاشتند و [صاحب زمین و برنده‌ی محکمه] را از زمینش که برایش سپرده شده بود بیرون کردند.» یک تن از نمایندگان ریاست حقوق ولایت بلخ در این

یافته‌های روزنامه‌ی ۸ صبح نشان می‌دهد که همایون، پسر احمدشاه رمضان، نماینده‌ی مجلس از بلخ، زمین یکی از شهروندان کشور ساحه بلندمنزل پروژه‌ی «کیو» در شهر مزار شریف را با قباله‌ی جعلی غصب کرده و با وجود فیصله‌ی محاکم ابتدایی، مرافعه و تمیز، هیچ‌گاهی حاضر به تسلیم‌دهی این زمین به صاحبش نشده و نهادهای اجرایی دولت نیز نتوانسته‌اند در برابر این عملکرد احمدشاه رمضان ایستادگی کنند.

مالک این زمین که قباله، فیصله‌های سه‌گانه‌ی محکمه و دیگر سند‌های ملکیت زمین را در دست دارد، می‌گوید که «به تمامی نهادها» رفته و عرض مشکل کرده، اما هیچ نهادی، کاری در زمینه‌ی بازپس‌گرفتن زمینش نکرده است.

مالک این زمین می‌گوید: «در مدتی که من تلاش می‌کردم زمینم را به دست بیاورم، به پیش همایون، پسر احمدشاه رمضان که می‌رسیدیم، بارها از سوی او تهدید می‌شدیم.» غلامرسول مالک زمین یک بار کتبا استحضاری داده که زمین را تسلیم شده، اما به قول هیأت موظف برای تسلیم‌دهی، پس از مدتی، دوباره از زمینش بیرون ساخته شده است. مجاهد تارشی پسر غلامرسول می‌گوید: «به همه‌ی نهادهای محلی بلخ رفتیم، پس از این که حکم سوم تطبیق نشد و زمین به ما برگردانده نشد، به ستره‌محکمه و لوی‌سارنوالی رفتیم، اما آن‌چه شنیدیم، فقط ابراز نظر ناتوانی در برابر غاصب بود.»

مجاهد تارشی، پسر غلامرسول می‌گوید که آنان، این زمین را از سیدمنصور نادری، پس از این که استملاک شده بود، خریده و به کرایه داده بودند.

آقای تارشی می‌گوید که آنان این زمین را به کسی به کرایه داده بودند، اما پس از چندی، کرایه‌نشین دیگر حضور نداشت و همایون پسر احمدشاه رمضان، آن زمین را برای خود گرفته بود.

مجاهد تارشی می‌گوید: «زمین را به کرایه داده بودیم، کسی که کرایه گرفته بود، بالای آن یک استادبوم فوت‌سال ساخته بود، هر سه ماه یا شش ماه بعد، می‌رفتم و کرایه‌ی خود را می‌گرفتم، اما یک بار دیگر که رفتم، کسی که به کرایه گرفته بود، وجود نداشت.» او در ادامه می‌گوید: «وقتی از کسانی که تازه روی زمین بودند، پرسیدم کسی که زمین مرا به کرایه گرفته بود، کجاست. گفتند که کدام زمین؟ کدام کرایه؟ این زمین خودم است.»

او می‌گوید که نزد اداره‌های محلی در بلخ و نزد مقام‌های عالی در نهادهای عدلی و قضایی رفته و قضیه‌اش را تا دادگاه عالی (ستره محکمه) رسانده است.

یافته‌های ۸ صبح نشان می‌دهد که غلامرسول، مالک اصلی این زمین بوده، اما با وجود فیصله‌های محاکم چندگانه، زور نهادها به همایون پسر احمدشاه رمضان نرسیده است تا زمین را به صاحبش برگردانند.

سردار رحیمی:

با تغییر نصاب توان‌مندی سوادآموزان را بالا می‌بریم

حسین حیدری

معینیت سوادآموزی وزارت معارف می‌گوید یکی از تعهدات آنان این بود که بتوانند با تغییر در نصاب و برنامه‌ی سوادآموزی، توانمندی‌های سوادآموزان را افزایش دهند. سردار رحیمی، معین سوادآموزی وزارت معارف دیروز یکشنبه در کنفرانس خبری و رونمایی کتاب‌های جدید سوادآموزی گفت می‌خواهند در سال ۱۳۹۶ بر مبنای کتاب‌های جدید سوادآموزی و روش نو بتوانند که خدمات سوادآموزی بهتری را برای مردم افغانستان ارایه کنند و خدمات سوادآموزی با کیفیت و قابلیت‌محور داشته باشند.

آقای رحیمی افزود: «در ۱۵ سال گذشته کتاب‌هایی که ما داشتیم، متناسب با قابلیت‌های سوادآموزان و یا برای افزایش و ارتقای سطح سوادآموزان طراحی نشده بود. بیشتر متن‌محور بود، بیشتر مبتنی بر این بود که مهارت‌های نوشتن و خواندن را افزایش بدهد، اما به این توجه نداشت که این خواندن و نوشتن باید هدفمند باشد، سودمند باشد باید قابلیت‌محور باشد. بیشتر قابلیت‌های سوادآموز را افزایش و ارتقا بدهد، تا دانش‌آموز بتواند در فرایندهای اجتماعی، سیاسی، اقتصادی و فرهنگی مشارکت و نقش داشته باشد.»

معین سوادآموزی وزارت معارف گفت کتاب‌هایی که در گذشته طرح‌ریزی شده بود، مبتنی بر نیازهای سوادآموزان نبوده و بیشتر یک نوع القا بوده است. او افزود که آنان حالا در دو سه سال گذشته دیده‌اند که سوادآموزان چه چیزها را می‌خواهند و نیاز دارند، تا نیازهای آنان در کتاب‌های

ممکن است و نه توسعه، امیدواریم که بعد از این حمایت‌های مالی و سیاسی از طرف دولت و همکاران بین‌المللی صورت بگیرد و نرخ سواد بالا برود.»

قرار است این برنامه را معینیت سوادآموزی سال آینده در ۳۴ ولایت کشور به شکل امتحانی تطبیق کند. در حال حاضر ۶۰ درصد جمعیت بالای ۱۵ سال کشور بی‌سوادند که برای این تعداد و افراد بزرگسال وزارت معارف به همکاری تخنیک‌ی سازمان یونسکو ۱۳۰ هزار جلد کتاب‌های قرآن کریم، دری، پشتو، ریاضی، ارزیابی شاگردان و کتاب رهنمای آموزش معلمان تهیه و چاپ کرده‌اند.

در همین حال دنیلو پنیلا، رییس تعلیم و تربیه یونسکو گفت: «این کار ما نیست بلکه آغاز یک سفر است که ما این را شروع کرده‌ایم و ادامه خواهیم داد.»

آقای پنیلا در باره‌ی کتاب‌های تازه و برنامه‌های بعدی سوادآموزی گفت که امروز آغاز یک مرحله‌ی جدید است. او افزود: «وقتی ما مرحله می‌گوییم تطبیق آزمایشی این کتاب‌ها است و از دولت افغانستان خواهش‌مندیم به همین شکل تعهد و همکاری خود را با ما ادامه بدهد.»

او گفت که در آینده نیز اگر لازم باشد، کتاب‌ها را تصحیح می‌کنند. نگرانی از بی‌توجهی به میزان بلند بی‌سوادان در افغانستان در حالی مطرح است که نامی‌ها در ولایت‌های دورتر باعث شده است تا بخش کلانی از دختران دانش‌آموز به مکتب رفته نتوانند.

استفاده می‌شود در واقع با ارزش‌های ملی، دینی و بومی ما سازگاری داشته باشند.»

در پانزده سال گذشته به سوادآموزی توجه جدی نشده است

معین سوادآموزی به نقش بسیار مهم سواد در جامعه اشاره کرد و گفت که متأسفانه دولت و نهادهای همکار بین‌المللی در طول ۱۵ سال گذشته توجه جدی به بخش سوادآموزی نکرده‌اند.

آقای رحیمی گفت که سواد یک سرمایه اجتماعی است و این هرچه غنی‌تر، فنی‌تر، تخنیک‌ی‌تر و هرچه کاربردی‌تر باشد می‌تواند برای رشد و توسعه‌ی ملی افغانستان کمک کند.

سردار رحیمی هم‌چنان گفت: «سوادآموزی پررونق، قوی و سوادآموزی موثر می‌تواند کمک بکند به تعلیمات عمومی، کمک بکند به امنیت و ثبات افغانستان، بدون داشتن مردان و زنان بزرگسال با سواد، نه امنیت ممکن است، نه سواد ممکن است، نه ثبات

کتاب‌های جدید سوادآموزی دو سال را در بر گرفته است و در سال ۱۳۹۴ چهار چوکات نصاب آن را آماده و در سال روان، روی محتوای آن کار کرده‌اند.

معین سوادآموزی وزارت معارف هم‌چنان می‌گوید که کتاب‌های سوادآموزی در شیوه بسیار مطلوب با رسامی خوب، محتوای خوب، با ویراستاری و صفحه‌بندی خوب آماده شده است.

سردار رحیمی در رونمایی کتاب‌های سوادآموزی وزارت معارف گفت: «متخصصین از کشورهای قزاقستان، امریکا، کانادا و برخی از کشورهای دیگر در تدوین کتاب حضور داشته‌اند، علاوه بر آن ما متخصصین داخلی خود را از پوهنتون کابل، از پوهنتون‌های خصوصی، از وزارت معارف از بخش نصاب و اکادمی علوم داشتیم که با ما همکاری داشتند در ویراستاری و نظرهای نهایی که کتاب را مبتنی بر ارزش‌های ملی، اسلامی و ارزش‌های بومی هم در نظر بگیریم، لغاتی که استفاده می‌شود، مفاهیم و جملاتی که

سوادآموزی اضافه شود.

سواد تنها خواندن و نوشتن نیست

سردار رحیمی در کنفرانس خبری دیروز گفت که در عصر کنونی، سواد تنها خواندن و نوشتن نیست.

آقای رحیمی افزود: «ما باید نصاب تعلیمی خود را با تعریفی که یونسکو و دنیا از سواد دارند، عیار بکنیم. دنیای جدید صرف خواندن و نوشتن نیست. سواد مهارت‌های اجتماعی است، سواد مهارت‌های اقتصادی، فرهنگی و ارتباطی است تا سوادآموز بتواند در حین خواندن و نوشتن توان‌مندی شغلی پیدا بکند. توان‌مندی ارتباطی پیدا بکند، مشارکت مدنی فرهنگی و سیاسی پیدا بکند. مشارکت مدنی و مشارکت سیاسی را بیاموزد.»

بر بنیاد گفته‌های معینیت سوادآموزی وزارت معارف، قرار است که بعد از این کتاب‌های سوادآموزی هم‌گام با تحولات و رشد علمی در هر ده سال، یک بار بروز شوند. این مقام وزارت معارف می‌گوید تهیه‌ی

و حیوانی به ویژه گوشت است. تخمین‌ها نشان می‌دهد که سالانه به ارزش حدود دو میلیارد دالر گوشت و محصولات لبنی وارد افغانستان می‌شود. با توجه به ظرفیت مصرف در داخل افغانستان، این وزارت می‌تواند این رقم را از افزایش محصولات داخلی و فروش محصولاتی که به دست دهقان و مالدار افغانستان فراهم می‌گردد، به دست بیاورد.

بر اساس آمار دفتر مبارزه با جرایم و مواد مخدر سازمان ملل متحد، ساحه‌ی تحت کشت مواد کوکنار در افغانستان ۲۰۱ هزار هکتار زمین است که در ۱۴ ولایت کشت کوکنار صفر است، اما در ۲۰ ولایت کوکنار کشت می‌شود. با آن که دفتر مبارزه با جرایم و مواد مخدر سازمان ملل، برای ولایت‌هایی که کشت کوکنار را صفر ساخته باشند، سالانه یک میلیون دالر کمک می‌کند، اما این کمک نیز نتوانسته است شمار ولایت‌هایی را که کوکنار کشت نمی‌کنند، افزایش بدهد.

«ما از سال‌ها به این سو تلاش داشته‌ایم که برای حمایت از دهقانان پیش‌کش‌های عالی داشته باشیم تا دهقانان تشویق شوند و از کار کشت کوکنار دست بکشند، بنا بر آن مالداران و باغداری دو نقطه قوت و مهم برای زراعت افغانستان است و می‌تواند بدیل خوبی برای کشت کوکنار باشد.»

افغانستان از فقر و تنگ‌دستی به کشت خشخاش مبادرت می‌ورزند و محصولاتی را هم که از این ناحیه به دست می‌آورند، در قدم اول قاچاق و غیر قانونی است و با برخورد جدی دولت (محو مزارع) رو به رو می‌شوند. بنا بر آن وزارت زراعت، آبیاری و مالداران تلاش می‌ورزد تا دهقانان از کشت کوکنار دست بکشند.

در کنار این، آقای راشد گفت که افغانستان یکی از تولیدکنندگان عمده محصولات لبنی

تشویق شوند و از کار کشت کوکنار دست بکشند، بنا بر آن مالداران و باغداری دو نقطه قوت و مهم برای زراعت افغانستان است و می‌تواند بدیل خوبی برای کشت کوکنار باشد.»

وزارت زراعت به این باور است که دهقان افغانستان از کشت کوکنار کم‌ترین عاید را به دست می‌آورد و بیشترین سود به نفع مافیای بین‌المللی و قاچاق‌بران مواد مخدر است، با توجه به این موضوع، بیشتر دهقان‌های

پیش‌کش‌های جدید

وزارت زراعت برای

مبارزه با کشت کوکنار

سپه‌یلا وداع خموش

وزارت زراعت پیش‌کش‌های جدید زراعتی را به منظور مبارزه با کشت کوکنار در هفت زون زراعتی ارایه می‌کند.

به گفته مسوولان وزارت زراعت، آبیاری و مالداران این وزارت راه‌کارهای جدیدی را روی دست گرفته است که می‌تواند بدیل خوبی برای کشت کوکنار در کشور باشد.

وزارت زراعت می‌گوید از آن جایی که مطالعات تخنیک‌ی و تخصصی، متخصصان وزارت زراعت نشان می‌دهد، محیط، آب، خاک و اقلیم هر ولایت کشور ویژه‌گی خود را دارد و یک بدیل مشخص برای کشت کوکنار نمی‌تواند جایگزین اصلی باشد. به همین اساس آنان بعد از مطالعات دقیق این پیش‌کش‌ها را برای هفت زون زراعتی آماده ساخته‌اند که بیشتر اتکا به باغداری و مالداران دارد.

لطفاً لطف‌الله راشد سخنگوی وزارت زراعت، آبیاری و مالداران با ابراز این مطلب می‌گوید

که نظر به موقعیت‌های جغرافیایی در هفت زون زراعتی پیش‌کش‌های متفاوتی برای دهقانان ارایه می‌شود. به گونه مثال، زعفران و مالداران در غرب، به خصوص در ولایت هرات، گل گلاب، ایجاد باغ‌های زیتون و ستروس، باغداری و مرغداری در شرق افغانستان، نباتات تیلی شرمش، زغیر، کنجد، انواع میوه‌ها و باغداری در شمال کشور، باغداری، مالداران و سبزیخانه‌ها، پنبه و تربز و سبزیجات در زون جنوب غرب کشور، پرورش بز و استفاده از پشم بز برای کشمیره، قره‌قل در مناطق مرکزی و شمال، نباتات تیلی و صنعتی، زنبورداری و باغداری و شالی‌کاری در شمال‌شرق افغانستان، از بدیل‌هایی‌اند که می‌توانند جای‌گزین خوب برای کشت کوکنار باشند.

وی گفت: «ما از سال‌ها به این سو تلاش داشته‌ایم که برای حمایت از دهقانان پیش‌کش‌های عالی داشته باشیم تا دهقانان

آسمان دور زمین سخت کجا باید رفت

پتریشیا گاسمن، پژوهشگر ارشد امور افغانستان در دیده بان حقوق بشر

زمستان در افغانستان بی‌رحم و کشنده است، مخصوصاً اگر شما در داخل خیمه‌ها زندگی کنید.

با آغاز فصل سرد زمستان و باریدن برف‌های سنگین، زندگی هزاران افغان بی‌جاشده‌ی داخلی که تعداد زیاد آنان در این اواخر از پاکستان عودت کرده‌اند، با سختی‌ها و مشکلات گوناگونی روبه‌رو شده است.

تعداد افغان‌های بی‌جاشده پس از جولای ۲۰۱۶ میلادی، زمانی که بدرفتاری‌ها و تهدیدهای پاکستان بر ضد مهاجرین افغان در نهایت باعث خارج شدن حدود شش صد هزار افغان تا آخر آن سال از پاکستان شد، به شکل فزاینده افزایش یافته است. اکثر مهاجرین عودت‌کننده برای چندین دهه در پاکستان زندگی کرده بودند. این تعداد شامل ۳۶۳۰۰۰ تن از مهاجران ثبت و راجستر شده نیز می‌باشد که با خروج آنان، تعداد مهاجرین عودت‌کننده به افغانستان بالاترین رقم عودت اجباری و گروهی مهاجرین در سال‌های اخیر را تشکیل می‌دهد. تعداد زیادی از مهاجرین عودت‌کننده

در حال حاضر فاقد خانه و سرپناه بوده و به هیچ شغل و یا زمینی دسترسی ندارند که به وسیله‌ی آن امرار معاش کنند. در اکثر موارد، قریه‌هایی که این فامیل‌ها در دهه ۱۹۸۰ از آن‌جا فرار کردند، نام‌تر از آن است که این مهاجرین به آن‌جا عودت کنند. چون جنگ‌ها و منازعات مسلحانه میان حکومت افغانستان و شورشیان مسلح افزایش یافته و باعث شده است تا مناطقی که چند سال پیش از جمله مناطق امن به حساب می‌آمد، نیز نامن شود. مهاجرین که پس از سال‌ها زندگی در پاکستان با شیوه‌های زندگی شهری عادت کرده‌اند، پس از عودت به افغانستان در مناطق مزدحم و فقیر نشین در حومه شهرهای کابل و جلال‌آباد تجمع کرده‌اند. ولی تعداد عودت‌کنندگان به مراتب بالاتر از آن است که خدمات دولتی و کمک‌های بشردوستانه نهادهای خیریه بین‌المللی برای تمام آنان فراهم شود. سازمان‌ها و نهادهای خیریه‌ای که در حال حاضر مصروف فراهم‌سازی امکانات و تسهیلات زمستانی برای خانواده‌های عودت‌کننده

می‌باشند، با محدودیت منابع روبه‌روند. بیشتر از ۴۰۰۰ تن از عودت‌کنندگان که نزد نهادهای ذی‌ربط پاکستانی ثبت و راجستر نبودند و به افغانستان عودت کردند و در حال حاضر در ننگرهار زندگی می‌کنند، نیاز به امکانات گرم زمستانی دارند و هم‌چنین هزاران تن از عودت‌کنندگان در حال حاضر در داخل خیمه‌هایشان در ولایت لغمان زندگی می‌کنند. برعلاوه، تعداد زیادی از عودت‌کنندگان در داخل خانه‌های گلی موقت در حومه‌های شهر کابل شب و روزشان را سپری می‌کنند. با کمال تأسف باید گفت که این فقط آغاز مشکل است. نهادها و سازمان‌های خیریه از وقوع احتمالی یک بحران شدید انسانی خبر می‌دهند. این بحران با آغاز دوباره روند عودت اجباری گروه‌های بزرگی از مهاجرین در چند هفته آینده که با رسیدن آن‌ها به افغانستان بر تعداد کثیری از عودت‌کنندگان در معرض خطر و فقر، افزوده خواهد شد، به وجود می‌آید. چرا این تعداد بزرگ مهاجرین به یک کشور

در حال جنگ عودت کرده‌اند؟ در واقع تمام عودت‌کنندگان داستان‌های مشابهی را بیان می‌کنند: «زندگی در پاکستان غیرقابل تحمل شده بود.» یکی از افغان‌ها که برای چندین سال در پشاور زندگی کرده بود، به دیده‌بان حقوق بشر چنین گفت: «پولیس همیشه ما را متوقف ساخته و از ما پول می‌خواست. آنان تمام داروندار ما را گرفتند... بنا بر این، ما به این نتیجه رسیدیم که باید [پاکستان] را ترک کنیم.» طبق گفته یکی دیگر از مهاجرین، مقام‌های پاکستانی از طریق تلویزیون‌ها و روزنامه‌ها اعلان کردند که افغان‌ها باید [پاکستان] را ترک کنند و هم‌چنین آنان با ارسال گزوه‌های پولیس به اطراف مناطق مهاجرنشین، از طریق بلندگو اعلان کردند که مهاجرین باید به کشورشان عودت کنند. پولیس پاکستان شبانه بر منازل مهاجرین افغان حمله کرده و در برخی موارد مردان را برای چندین روز تحت توقیف قرار می‌دادند و هم‌چنین پولیس بر دکان‌های مهاجرین حمله کرده و سامان و سایل موجود در داخل دوکان‌ها را ضبط می‌کردند. مکاتبی که توسط خانواده‌های مهاجر افغان ایجاد شده بود، بسته شده، قراردادهای کرایه‌ی منازل مسکونی لغو و همسایه‌هایی که سال‌ها با افغان‌ها زندگی کرده بودند، دفعتاً به دشمنان مهاجرین تبدیل شدند. این در حالی است که اکثر مهاجرین مذکور در وضعیت فلاکت‌باری زندگی کرده و با درآمد خیلی اندک شب و روزشان را سپری می‌کردند.

این افغان‌ها — که تعداد زیاد آنان از زمان طفولیت تا حال حاضر در وطن اصلی‌شان زندگی نکرده بودند — احساس کردند که چاره‌ای جز بازگشت ندارند. برعلاوه، این واقعیت که کمیساریای عالی سازمان ملل متحد برای مهاجرین (UNHCR) مبلغ کمک‌های نقدی این اداره با عودت‌کنندگان را دو برابر ساخته و حاضر شد تا برای هر مهاجر عودت‌کننده مبلغ ۴۰۰ دلار امریکایی پرداخت کند، نقش مهمی را در تشویق مهاجرین به فرار از بدرفتاری‌های پاکستان و عودت به افغانستان بازی کرد. با پرداخت این کمک نقدی، مهاجرین تشویق شدند تا بدون توجه به این که آنان قادر به بازگشت به مناطق نامن خودشان نیستند و یا هم هیچ خانه و یا زمینی را ندارند که به آن‌جا بازگشت کنند، حاضر به عودت به افغانستان شوند.

با کنار هم قرارگرفتن نارسایی‌های فوق، معلوم می‌شود که کمیساریای عالی سازمان ملل متحد برای مهاجرین (UNHCR) روند عودت غیر داوطلبانه مهاجرین را مورد تشویق قرار داده و این موضوع اداره مهاجرت سازمان ملل را شریک پاکستان در اخراج اجباری و غیرقانونی مهاجرین افغان ساخته

است. وضعیت و شرایطی که مهاجرین مجبور شدند تحت آن شرایط به افغانستان عودت کنند، در واقع، خیلی وخیم و نگران‌کننده می‌باشد. صندوق بین‌المللی پول در این اواخر گزارش داد که عودت گسترده و غیرداوطلبانه مهاجرین افغان از همین اکنون ظرفیت این کشور در امر رسیدگی به آنان را به چالش کشانیده و ممکن است که حدود ۲.۵ میلیون مهاجر دیگر نیز در جریان ۱۸ ماه آینده به افغانستان عودت کنند که با توجه به امکانات کم افغانستان این تعداد از عودت‌کنندگان مساوی با ۵۰ میلیون مهاجر در اتحادیه اروپا می‌باشد.

دلیل عودت برخی از مهاجرین به افغانستان، داشتن این باور بود که دولت افغانستان برای آنان زمین فراهم می‌سازد. سفیر افغانستان در پاکستان از مهاجرین خواسته است «تا در کشور خودشان با احترام و عزت زندگی کنند.» ولی نارسایی حکومت افغانستان در مبارزه با فساد و غصب زمین، به این معنا است که صدها هزار تن از افغان‌ها بدون زمین، سرپناه و ابزار مناسب برای امرار معاش باقی بمانند. حکومت باید از دادن وعده‌های خطرآفرین با واقعیت‌هایی که اکثر عودت‌کنندگان [پس از بازگشت] با آن مواجه می‌شوند، جدا خودداری کند.

اگر روند عودت مهاجرین از پاکستان تحت شرایط و وضعیت مشابه ادامه پیدا کند، کشورهای کمک‌کننده به افغانستان باید روی حکومت پاکستان فشار وارد سازند تا بدرفتاری با مهاجرین و تهدید آنان به اخراج از پاکستان را متوقف ساخته و کارت‌های ثبت و راجستریشن مهاجرین را برای حداقل ۲ سال دیگر، تمدید کند. کمیساریای عالی سازمان ملل متحد برای مهاجرین (UNHCR) باید هر نوع تلاش از جانب پاکستان مبنی بر وادار ساختن مهاجرین افغان به ترک این کشور در آینده را علناً و در مجامع عمومی به چالش بکشاند و هم‌چنین کشورهای کمک‌کننده باید کمک‌هایشان را برای مساعدت با آن عده از مهاجرینی که به افغانستان عودت کرده‌اند، افزایش دهند و فعالیت‌های اضطراری سازمان ملل متحد را تمویل کنند.

هم‌چنین کشورهای عضو سازمان ملل متحد باید روند اخراج آن عده از پناهندگان افغان را که درخواست پناهندگی‌شان پاسخ منفی گرفته است، تا مشخص شدن این موضوع که حکومت افغانستان با مشکل عودت اجباری و گروهی مهاجرین از پاکستان چگونه کنار می‌آید، متوقف سازند. بازگشت افغان‌ها در وضعیتی که کشورشان با منازعات و تنگ‌دستی دست و پنجه نرم می‌کند، خطر وخیم‌تر شدن شرایط و بی‌ثباتی را بدنبال دارد که اتحادیه اروپا خواهان متوقف ساختن آن است.

و فرصت کثی و غنمیت شمردن وقت برای امکا به جا نخواهد بود بهتر است به جای افترا و گمان‌زنی‌ها به واقعیت‌ها و اسناد اصولی مراجعه فرمایند چنانچه در جلسات ایکه در ریاست عمومی املاک وزارت مالیه تدویر یافته بود و در سایر جلسات مشرانو جرگه پیرامون چگونگی فیصله کابینه جمهوری اسلامی افغانستان و مصوبه نمبر ۱۲ دادخواهی صورت گرفته است حضور فعال با ارایه اسناد قانونی داشته است. بنا هیات رهبری امکا از دست‌اندرکاران روزنامه هشت صبح تقاضا دارد تا حقایق موضوع و گزارها را به طور بی‌طرفانه به گونه واقعی به دست نشر برای خواننده گان و علاقه مندان محترم برسانند.

باحترام

هیات رهبری امکا

قباله شرعی و سند ملکیت به دست دارد و از ملکیت و جای داده‌های خویش طبق حکم ماده ۴۰ قانونی اساسی کشور حمایت و مواظبت و سرپرستی می‌نمایید در جای دیگر آمده است آقای رحمانی به هشت صبح گفت اتحادیه ملی کارگران و کارمندان افغانستان «امکا» از معرفی نماینده خود جهت تصفیه ملکیت‌های این اتحادیه به اداره اراضی خود داری می‌کند و اما باید خاطر نشان ساخت که هیچ مکتوب و یا اطلاعی برای امکا غرضپ معرفی نماینده مواصلت نوزبیده است. موقف رهبری امکا روشن است که در هر جایی که خواسته باشند با ارایه اسناد قانونی از ملکیت و جای داده‌های خویش چون ملکیت متعلق به تمام اعضا می‌باشد و از پول حق‌العضویت کارگران و کارمندان خریداری گردیده است، حاضر گردد

جوابیه امکا به گزارش تصفیه حساب دولت با اتحادیه‌های دهقانان، کارکنان و جوانان

را هر چه عاجل‌تر اگر وجود داشته باشد در تصرف در آورند امکا در زمینه هیچ نوع تصرفات و کارشکنی و فرصت کثی نداشته و ندارد و آنچه مربوط می‌شود به ملکیت‌ها و جای داده‌های امکا به استثنای زمین‌های یاد شده داری قباله شرعی و سند ملکیت قانونی که از اشخاص و شاروالی‌ها خریداری نموده است و پول زمین‌ها و جای داده‌های خویش را بوقت و زمانش به صاحبین جای داده‌ها تسلیم و

در حال حاضر نیز از واگذاری به دولت خود داری می‌کنند و در کنار آن ادعای دولت افغانستان این است که اتحادیه ملی کارکنان افغانستان «امکا» نیز (۱۰۶۵) جریب زمین را در ولایت های بلخ و ننگرهار در اختیار دارد که پاسخ روشن امکا در زمینه چنین است که امکا مقدار زمین ذکر شده را نه در ولایت بلخ و نه در ولایت ننگرهار در اختیار دارد و نداشته است ادعا کننده‌گان می‌تواند زمین متذکره

رهبری امکا احتراماً به جواب مضمون تحت عنوان تصفیه حساب دولت با اتحادیه‌های دهقانان، کارکنان و جوانان که در صفحه پنجم و هفتم مورخ ۱۸-دلو-۱۳۹۵ به چاپ رسیده است می‌پردازد.

در گزارش مضمون فوق یادآوری گردیده است روزنامه ۸ صبح دریافته است که چندین اتحادیه صنفی به صدها جریب زمین دولتی را از چندین سال به این سو در اختیار داشته و

ویراستاران:

خبرنگاران:

همانگی خبر:

صفحه آرایی:

ویسایت:

پذیرش اعلان:

نشانی پستی:

نشانی دفتر کابل:

ایمیل روزنامه:

نورالعین و بهروز خاوری

وحید پیمان، سهیلا وداع خموش، سردار داهی، زینب فرمند

ظفر شاه رویی ۰۷۹۹۳۱۹۵۳۴

خبر رحیمی - مصطفی سروری - مهدی فرهاد - غلامرضا مجیدی

احمدضیا محمدی

۰۷۰۸۱۴۴۰۴۷

صندوق پستی ۱۹۱۱، پسته‌خانه مرکزی، کابل، افغانستان

ایستگاه برج برق، سرک کلوله‌پشته، ناحیه چهارم، کابل

Afghanistan_8am@yahoo.com

۸ صبح در ویرایش و پیرایش مطالب وارد دست باز دارد.

به جز سرمقاله، آرای مطرح شده در مقالات به نویسندگان آن برمی‌گردد.

www.8am.af

www.facebook.com/8am.af

Twitter:@HashtSubhDaily

sanjarsohail@yahoo.com سنجر سهیل

parwiz_kawa@yahoo.com پرویز کاوه

sayedmujtaba_hashemi@yahoo.com ۰۷۶۶۶۴۴۶۶۴ مجتبی هاشمی

فریدون آژند ۰۷۹۷۴۱۶۰۶۲

shayanfa@gmail.com ۰۷۰۰۷۰۹۰۹۸ شایان فریور

صبح

صاحب امتیاز:

مدیر مسول:

معاون مدیرمسول:

تحلیگر ارشد:

دیر بخش سیاسی:

دیر بخش ادب و فرهنگ:

Publisher:

Sanjar Sohail

sanjarsohail@yahoo.com

Editor-in-Chief:

Parwiz Kawa

parwiz_kawa@yahoo.com

Deputy Editor -in-Chief:

Mujtaba Hashemi

+93 766644664

عزیزی بانک، بانک مورد اعتماد همه

www.azizibank.af

1515

مژده به اداره های دولتی، مؤسسه های داخلی و خارجی!

تا اکنون کارمندانی که تنخواه ماهانه شان را از طریق عزیزی بانک دریافت کرده اند، از ما خوشنود استند؛ چون عزیزی بانک به «سرعت و دقت» تأکید دارد. شما هم می توانید در عزیزی بانک برای کارمندان تان «حساب معاش» ایجاد کنید و از خدمات رایگان ماشین های اتومات صرافی ما بهره مند شوید.

10th Year ◆ No: 2565 ◆ Monday ◆ 13 February, 2017 ◆ Price: 20 Afs

کوریای شمالی یک موشک بالستیک آزمایش کرد

خبرگزاری رسمی کوریای جنوبی از آزمایش یک موشک بالستیک توسط کوریای شمالی خبر داده است. به اساس خبرگزاری «یونپا» کوریای جنوبی، نوع موشک آزمایش شده هنوز معلوم نیست. پنتاگون، وزارت دفاع آمریکا هم اعلام کرده پرتاب این موشک را از طریق رادارهای خود ثبت کرده است. کوریای شمالی طی یک سال گذشته، بارها آزمایش های موشکی انجام داده که با مخالفت آمریکا و متحدانش در شرق آسیا رو به رو شده و شورای امنیت سازمان ملل متحد هم «پیونگ یانگ» را به همین علت با تحریم های جدیدی رو به رو کرده است. «کیم جونگ اون»، رهبر جوان کوریای شمالی، ماه گذشته ادعا کرده بود که کشورش به فناوری تولید موشک های قاره پیما با قابلیت حمل کلاهک هسته ای بسیار نزدیک شده است.

آزمایش امروز که نوع موشک بالستیک به کار گرفته در آن «ناشناخته» گزارش شده است، در حالی صورت می گیرد که هفته گذشته، جنرال جیمز متیس وزیر دفاع جدید آمریکا در جریان سفری که به کوریای جنوبی داشت، تهدید کرد که استفاده کوریای شمالی از سلاح های اتمی با «واکنشی سهمگین و مؤثر» روبه رو خواهد شد.

وزیر دفاع آمریکا هم چنین وعده داده است تجهیزات سوپر موشکی را در اختیار کوریای جنوبی بگذارد. هم زمان کارشناسان در رسانه های آمریکایی نوع موشک بالستیک آزمایش شده را «میان برد» شناسایی کرده اند که توانایی رسیدن به خاک آمریکا را ندارد. کاخ سفید اعلام کرده است دونالد ترامپ رئیس جمهور آمریکا در جریان این آزمایش موشکی قرار گرفته است. در کوریای جنوبی هم شورای امنیت ملی جلسه اضطراری برگزار کرده است. این نخستین آزمایش موشکی کوریای شمالی بعد از به قدرت رسیدن دونالد ترامپ در آمریکا است و اکنون بسیاری منتظر نخستین واکنش رسمی کاخ سفید به برنامه های هسته ای و موشکی «پیونگ یانگ» هستند.

این آزمایش موشکی روز شنبه در منطقه ای نظامی «بان گیون» در شمال ولایت «پیونگ گان» کوریای شمالی صورت گرفت. «پیونگ یانگ» در سال گذشته میلادی پنج آزمایش هسته ای انجام داد و بارها مدعی شد که به فناوری ساخت موشک های قاره پیما دست یافته که به این کشور اجازه می دهد حتی خاک آمریکا را مورد هدف قرار دهد. با وجود این، کارشناسان سلاح های هسته ای و موشکی در غرب، نسبت به توانایی کوریای شمالی در این زمینه، ابراز تردید کرده اند.

انگلا مرکل در صدد اخراج پناهجویان تونسسی از آلمان

انگلا مرکل، نخست وزیر آلمان در بیانیه ای تصویری خود در این هفته ضمن اشاره به انیس امیری، عامل حمله به برلین گفته است از یوسف شاهد، نخست وزیر تونس می خواهد تا در اخراج پناهج ویان تونسسی از آلمان، با او همکاری شود. به اساس گزارش صدای آلمان (DW)، نخست وزیر آلمان در یک نوار تصویری با اشاره به انیس امیری عامل حمله به برلین، خواستار پذیرش پرونده مهاجرت او از سوی کشور تونس شده است. انیس امیری، عامل حمله به مارکیتی در شهر برلین است. او عامل کشتار ۱۲ تن و زخمی ساختن ۵۶ تن در شب کریسمس در این حمله شد.

مرکل در این نوار تصویری به دولت تونس وعده حفاظت مردم از شر افراط گرایان را داده و گفته است در تقویت اقتصاد این کشور، همکاری خواهد کرد. سیاست پذیرش مهاجران از سوی مرکل از ۲۰۱۵ میلادی سوال و فشارهای سیاسی زیادی را در قبال داشته است.

منتقدان این سیاست، پناه دهی به مهاجران را تهدیدی بزرگ برای امنیت سرتاسری در آلمان ارزیابی کرده اند. در سال ۲۰۱۶ میلادی بیشتر از ۵۵۰،۰۰۰ تن از آلمان به کشورهای شان بازگشتند در حالی که ۲۵۰،۰۰۰ آن ها تحت فشار قرار گرفته دوباره اخراج شدند.

در اواخر سال ۲۰۱۶ بیشتر از دوهزار تن از کشورهای مختلف به آلمان پناه آوردند و ۵۴۰،۰۰۰ تن از آن ها ورقه ای ماندن در این کشور را به دست نیاوردند.

مرکل نامزد رسمی انتخابات نخست وزیر آلمان در سال ۲۰۱۷ میلادی است و در امر اخراج پناهجویان از آلمان، او به نظر می رسد که سیاست هایش را تغییر داده است.

انگلا مرکل، نخست وزیر آلمان در بیانیه ای تصویری خود در این هفته ضمن اشاره به انیس امیری، عامل حمله به برلین گفته است از یوسف شاهد، نخست وزیر تونس می خواهد تا در اخراج پناهج ویان تونسسی از آلمان، با او همکاری شود.

به اساس گزارش صدای آلمان (DW)، نخست وزیر آلمان در یک نوار تصویری با اشاره به انیس امیری عامل حمله به برلین، خواستار پذیرش پرونده مهاجرت او از سوی کشور تونس شده است. انیس امیری، عامل حمله به مارکیتی در شهر برلین است. او عامل کشتار ۱۲ تن و زخمی ساختن ۵۶ تن در شب کریسمس در این حمله شد.

مرکل در این نوار تصویری گفت: ما در قضیه انیس امیری، دچار مشکلات زیادی رو به رو شدیم و صدور گذرنامه ای جایگزین او نیز پسان به دست ما قرار گرفت. شناسنامه های او نیز ناهمگون بودند. بدین سان من عزم حرف زدن با نخست وزیر تونس را گرفته در مورد به دسترس قرار گرفتن پرونده های مهاجران از سوی او می خواهم متیقن شوم. این برای من مهم است، چون نمی خواهم جان مردم در خطر باشد.

او هم چنان افزود که از تلاش های مثبت دولت تونس در عرصه این همکاری ها نیز با خبر است و گفت که با باجی قاید سبسی، رئیس جمهور این کشور قبل از کریسمس حرف زده و به همکاری تونس در این عرصه باور دارد.

در این نوار تصویری انگلا مرکل کشورهای تونس، الجزایر و مراکش را به اساس مقررات پناهندگی آلمان، جزو کشورهای

تحسین ایران از ملاقات با نخست وزیر سوئدن

این کشور را به دیده قدر می نگرند و خواهان برقراری روابط خوب میان کشورهای ما هستند.»

نخست وزیر سوئدن با حسن روحانی، رئیس جمهور ایران نیز ملاقات کرد. حسن روحانی، از سیاست خارجی سوئدن در امر «میان روی» و حمایت از «توافق هسته ای ایران» با کشورهای قدرتمند جهان که در سال ۲۰۱۵ میلادی امضا شد، تحسین کرد. حسن روحانی در صفحه توئیتر خود از این نشست نوشت، کشورهای ایران و سوئدن، سعی دارند تا همکاری های اقتصادی شان را تقویت ببخشند.

به اضافی مسایل اقتصادی، «لوفون» در این ملاقات با رهبران ایران در باره ی مسایل علم و تکنولوژی، تحصیلات عالی نیز بحث کرد.

کشورهای ایران و سوئدن روابط دوام دار و خوبی در این سال ها داشته اند. ایران از دشمنان بزرگ ایالات متحده آمریکا به شمار می رود و سوئدن نیز به کرات از سیاست های خارجی ایالات متحده آمریکا انتقاد کرده است.

«استیفن لوفون»، نخست وزیر سوئدن روز شنبه ۱۱ فبروری به تهران رفته در موارد سیاسی و اقتصادی با رهبران ایران گفتگو کرد. آیت الله خامنه ای، رهبر ایران در این نشست از ممالک «اسکندیناوی» و سیاست های این کشورها تحسین کرد. «استیفن لوفون»، دلیل آمدنش به تهران را «حل منازعات سیاسی در منطقه و برقراری روابط اقتصادی» توصیف کرد.

ملاقات «لوفون» از سوی «آیت الله خامنه ای» مورد استقبال قرار گرفت و در این ملاقات تحسین برانگیز، او خواهان برقراری روابط خوب میان ایران و سوئدن شد.

به اساس صدای آلمان، خامنه ای در عین سخنرانی در شبکه تلویزیونی ایران گفت «امریکا و سایر کشورهای قدرتمند اروپایی نقشی بزرگ در نامن ساختن کشورهای «سوریه» و «عراق» دارند. شک و تردید مردم این منطقه از دخالت این کشورها به جا است.»

او افزود: «با توجه به روابط دیرینه سوئدن با ایران، مردم ما

امیدواری وزیر دفاع بریتانیا به آغاز عملیات رقه

وزیر دفاع بریتانیا ابراز امیدواری کرده است که محاصره رقه مرکز اصلی حضور گروه داعش در سوریه تا بهار پیش رو کامل شده و سپس عملیات آزادسازی آن آغاز شود.

مایکل فالن وزیر دفاع بریتانیا که به عراق سفر کرده، ۲۳ دلو، این سخنان را در کردستان عراق بیان کرده است. به گفته ی فالن شورشیان مورد حمایت غرب در حال پیش روی هستند و محاصره کامل رقه می تواند آغازگر عملیات نهایی برای تصرف آن باشد.

عملیات شورشیان مورد حمایت غرب برای بازپس گیری شهر رقه با حمایت هوایی ائتلاف به رهبری آمریکا و نیروهای دموکراتیک سوریه انجام می شود. نیروهای دموکراتیک سوریه عمدتاً از شبه نظامیان کرد تشکیل شده که از منظر ترکیه، شاخه ای از پ کاکا و گروه تروریستی است. آمریکا این ارتباطات را رد کرده و این گروه را تروریستی نمی داند.

گفته های تازه وزیر دفاع بریتانیا در مورد رقه در حالی ایراد شده است که شورشیان مورد حمایت ترکیه و ارتش آن کشور، پس از محاصره شهر الباب وارد بخش هایی از آن شده اند.

نیروهای ارتش سوریه نیز در جنوب الباب موضع گرفته اند. الباب در نزدیکی حلب و مرز ترکیه، هم برای حکومت مرکزی سوریه و هم انقده اهمیت زیادی دارد. پیش از این در هفته گذشته، جنرال استیفن تونسن، فرمانده نیروهای آمریکایی در عراق، ابراز امیدواری کرده بود که تصرف کامل موصل در عراق و رقه در سوریه و آزادسازی این دو شهر مهم از کنترل داعش، طی شش ماه پیش رو پایان یابد. این دو شهر، در کنار بخش های بزرگی از سوریه و نزدیک به یک سوم خاک عراق، در جریان پیش روی های گسترده داعش در سال ۲۰۱۴ میلادی به تصرف این گروه افراطی درآمده بود.

نتایج ابتدایی همه پرسی در سوئیس: ۵۵ درصد موافق تسهیل قوانین شهروندی

نتایج اولی همه پرسی دیروز در سوئیس حاکی است که ۵۵ درصد رای دهندگان در این کشور، خواستار تسهیل قوانین شهروندی شده اند.

به گزارش بی بی سی، تولد در سوئیس به منزله تضمین شهروندی این کشور نیست و غیرسویسی های مقیم این کشور، معمولاً باید ۱۲ سال صبر کنند تا بتوانند درخواست شهروندی خود را ارائه دهند.

در همین رابطه آزمون و مصاحبه هایی از سوی دولت برگزار می شود که به نوبه ی خود پرهزینه هستند.

براساس پیشنهادهای مطرح شده در همه پرسی دیروز یکشنبه (۱۲ فبروری) نسل سوم مهاجرانی که در سوئیس هستند، از برخی از این مراحل معاف می شوند.

بدین ترتیب این تسهیلات شامل افرادی می شود که در سوئیس متولد شده اند و والدین و پدر بزرگها و مادر بزرگهای شان به طور دایم در سوئیس اقامت داشته اند.

به گفته حامیان این پیشنهادها: «حماقانه است از افرادی که در سوئیس متولد شده و تمام زندگانی شان را در این کشور گذرانده اند، مورد ارزیابی قرار گیرند که آیا در جامعه سوئیس ادغام شده اند یا خیر.»

اما مخالفان این پیشنهادها می گویند که این طرح در نهایت می تواند منجر به این شود که غیرسویسی های مقیم این کشور، که ۲۵ درصد جمعیت را تشکیل می دهند، بتوانند به راحتی شهروندی کشور را کسب کنند. پیش از این آمارگیری های جدید از سوی دانشگاه «برن» نشان داده بود که ۶۶ درصد مردم از پذیرفتن شهروندی از سوی دولت سوئیس حمایت می کنند، ۳۱ در صد دیگر مخالفاند و ۳ در صد دیگر رای باطل خواهند داد.